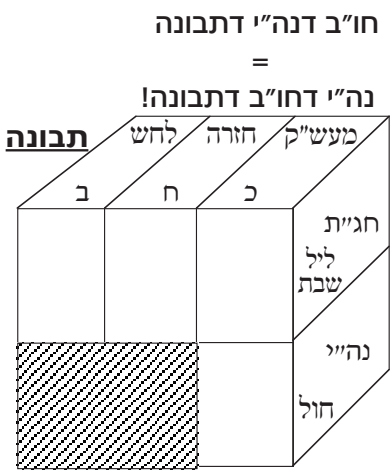

הלכה על א"א	חלקי נשמה	ספירות פרטיות דו"א	פרצופים פרטים דו"א	מנחת שבת
ראש	יחידה	כתר	א"א	5
גרון	חיה	חכמה	או"א (אבא)	4
חזה	נשמה	בינה	ישו"ת (אימא)	3
טבור	רוח	ו"ק	ז"א	2
רגליים	נפש	מלכות	נוקי	1

שע"ר ח"א ש' מ"ה, ח"ב ש' שס"ג.

ישו"ת - נשמה

כחבי"ד	מקו"פ	שבת בבוקר
מ"ה	מקו"פ יותר גדול	כחב"ד
חגי"ת	מקו"פ	ליל שבת
נה"י	פנימי	חול

נשמות כל חי...
 נשמת ד-נשמת כל חי
 חג"ת נה"י
 חול

מוחין	יניקה	עיבור
כתר (מעש"ק) ח"ב חו"ג דכתר		
בינה (לחש) ח"ב חו"ג דכתר	חכמה (חזרה) ח"ב חו"ג דכתר	
ו"ק הכללי (נ"ר דנה"י דישו"ת): שע"ר ח"א ש' י"ג, ש' מ"ה. תו"ח דף זק"ן (נ"ר מתוקנים).		

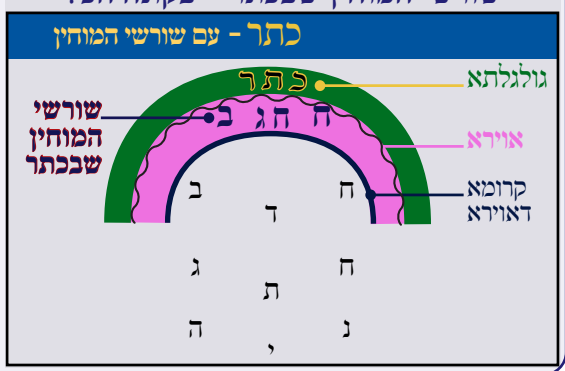
לחש: חו"ב חו"ג דכתר דבינה דנה"י דישו"ת
 חזרה: חו"ב חו"ג דכתר דחכמה דנה"י דישו"ת
 מעש"ק: חו"ב חו"ג דכתר דכתר דנה"י דישו"ת

שורשי המוחין שבכתר

שורשי המוחין שבכתר - בכללות התפילה

ז"ת	חב"ד	כתר - עם שורשי המוחין
ז"א	אימא	נוקי דע"ק
נוקי	אבא	חכמה
חכמה יעקב רחל בינה	חכמה יש"ס תבו' בינה	א"א
חסדי' גבו'	חסדי' גבו'	א"א נוק' דא"א
שים שלום	שים שלום	חסדים
		גבורות
		מורים
		הטוב שמך
		מגן אב'
		כריעה וקריאה א'
		כריעה וקריאה ב'
		כריעה וקריאה ג'
		כריעה וקריאה ד'

שורשי המוחין שבכתר - בקונה הכל

בי"ל ח"א דף קי"א אע"ב.
 מכו"ש דף כ"ג רע"א, ע"ב ד"ה והענין.

ע"י ע"ח ח"א דף ק"ו סע"א. אוצ"ח דף ל"ז סע"א אש"ל אות ו'. פא"ה ח"ב דף ש"ג רע"א. נה"ש דף ט' סע"ג.
 שע"ר ח"א ש' ק"ט (כמו מלך העולם), ח"א ש' קמ"ב, ח"ב ש' קנ"ג (העברה בעובי). ענ"ה דף מ"ח אות מ"ט.
 אוצ"ח דף כ"ה סע"א ד"ה גב, אש"ל אות י"א. ע"ח ח"ב דף ק"ב אע"א, דף צ"א רע"א אות א', מביא דב"ש
 דף י"ז ע"א אות צ"ח, מביא ע"ח ח"א דף ע"ז ע"ג פ"ה. תו"ח דף קכ"ו ע"ב ד"ה כתב.
 יש ב' עבודות בשים שלום: א. המשכת טיפה בעובי, כל אחד מעתיק פרטי שלו. ב. בנין חב"ד זו"ת.

ברכה זו היא
בפנימיות דאצילות

- (1) כתר עליון
- (2) חכמה דכורא דע"י
- (3) בינה נוק' דע"י

פָּרִוּךְ

יכוין להמשיך שפע מכתר עליון לשני זיווגי דחג"ת דעתיק, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דעתיק

זיווג פנימי **אֵלֹהֵי יְהוָה** דחב"ד
זיווג חיצוני **אֵלֹהֵי יְהוָה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע משני זיווגי דחג"ת דעתיק לשני זיווגי דחג"ת דא"א, ולזווג ב' זיווגי דחג"ת דא"א

זיווג פנימי **אֵלֹהֵי יְהוָה** דחב"ד
זיווג חיצוני **אֵלֹהֵי יְהוָה** דנה"י וחג"ת

יכוין להמשיך שפע מזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א,
לזיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דמ"ה וב"ן דא"א וישכו"ת¹

שפע דב"ן דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמלכיות
דחכמות דחו"ב דמ"ה וב"ן דב"ן דחב"ד דחג"ת דא"א

מס' קס"א (חכמה) **אֵלֶף הִי יוֹד הִי**
מס' קמ"ג (בינה) **אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא**

שפע דמ"ה דזיווג הפנימי הנז' דא"א, מפנים דמל' דחכמות
דחו"ב דחו"ג דמ"ה וב"ן דמ"ה דחב"ד דחג"ת דא"א

מס' ע"ב (חכמה) **יֹוד הִי וִיו הִי**
מס' ס"ג (בינה) **יֹוד הִי וֵאו הִי**
מס' מ"ה (חסדים) **יֹוד הֵא וֵאו הֵא**
מס' ב"ן (גבורות) **יֹוד הֵה וֵו הֵה**

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב
דזיווג עליון דאימא ותבונה

אֵהִיָּה

לפנים דמלכיות דחכמות דחו"ב דחו"ג
דזיווג עליון דאבא ויש"ס (עסמ"ב גי' ברו"ך עם ד' אותיות)

יֵהוּהִי

ולזווג חב"ד דחג"ת הנז' דמ"ה וב"ן דא"א וישכו"ת (דנשיקין²),
[זיווג פנימי דחב"ד דחג"ת דא"א וישכו"ת (דנשיקין)]

אֵלֹהֵי יְהוָה

וטיפת קס"א קמ"ג (מיניה וביה)
לקנ"א שביסוד דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה
מס' קס"א (חכמה) **אֵלֶף הִי יוֹד הִי**
מס' קמ"ג (בינה) **אֵלֶף הֵא יוֹד הֵא**

ולהמשיך טיפת עסמ"ב (מיניה וביה)
ליסוד דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס
מס' ע"ב (חכמה) **יֹוד הִי וִיו הִי**
מס' ס"ג (בינה) **יֹוד הִי וֵאו הִי**
מס' מ"ה (חסדים) **יֹוד הֵא וֵאו הֵא**
מס' ב"ן (גבורות) **יֹוד הֵה וֵו הֵה**

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאימא ותבונה,
שבו קנ"א בציור אותיותיו (גי' רל"ב)

ליסוד (דגופא) דזיווג עליון דאבא ויש"ס

אֵלֶף יְהוָה יְהוָה יוֹד יְהוָה יְהוָה

(יֹו הֵו וֵו הֵו)

42 42 32 42 42 32

1. עפ"י פשט הסידור, נראה שמדובר כאן בפרצוף דכללות (המשכה לאבא ויש"ס, ולאימא ותבונה).
אך יש לציין שלפי הגהת השד"ה (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג) נראה שבקמנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.
2. ע"ח ח"ב דף ע"ח סע"א, ח"ב דף ע"ג ע"ב דרוש ט'. יחוד דנשיקין דא"א מעורר יחוד פרטי בתוך אבא ובתוך אימא בנפרד (מיניה וביה, לא רואים בסידור), שזה גורם להורדת הטיפה ליסוד של כל צד בפני עצמו.

אֵלֹהֵינוּ

(אשר תנה הודך)

[כיון לְ]זיווג עליון (תדיר), [פנימי דחב"ד דחג"ת], דאו"א וישסו"ת

אֵלֹהֵינוּ

יכוין להמשיך מיסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאבא ויש"ס,
טיפת עסמ"ב עם ה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

ליסוד דזיווג הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'¹) שבו קס"א קמ"ג קנ"א

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

יכוין להמשיך מיסוד הפנימי דחב"ד דחג"ת הנז' דאימא ותבונה (ישסו"ת א' שהם ב'¹) כל הז' שמות וה' חסדים

ע"ב (חכמה) **יוד הי ויו הי** ס"ג (בינה) **יוד הי ואו הי**

מ"ה (חסדים) **יוד הא ואו הא** ב"ן (גבורות) **יוד הה וו הה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

ה' חסדים **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

למלכות דחב"ד דחג"ת דאימא ותבונה (ישסו"ת ב' שהם ג'¹) שהיא תנ"ה (קס"א קמ"ג קנ"א), ובה ה' גבורות

ה' גבורות **יְהוָה** **יְהוָה**

יְהוָה

יְהוָה **יְהוָה**

קס"א (חכמה) **אלף הי יוד הי** קמ"ג (בינה) **אלף הא יוד הא**

קנ"א **אלף הה יוד הה**

1. ע"י תורת חכם דף ל' ע"ב (ישסו"ת א' שהם ב' - כניסה בצלמים. ישסו"ת ב' שהם ג' - כניסה בלבושים).

ליווג חו"ב וחוי"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת **הוי"ה ואהי"ה**]

ול**השאר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמן החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישכו"ת, ולזווגם בבחינת הוי"ה **אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710 <

ול**השאר** באו"א וישכו"ת את המוחין דחב"ה. ושארית המוחין דוי"ק להמשיכם לחג"ת נה"י, ולזווג הוי"ק דז"א בבחינת הוי"ה ואדנ"י, להמשיכם ככל הנז"ל

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דחב"ד	זווג או"א עילאין	חו"ב דז"ת	זווג זו"ן
איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה
חו"ג דכתר	זווג א"א ונוק'	חו"ג דחב"ד	זווג ישכו"ת	חו"ג דז"ת	זווג יעקב ורחל
איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה	איהיהיה

יחוד העולמות וי"ם דדכורא ביי"ם דנוק' למעורר הורדת הטפה, פת"ל

ייהויה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה ורויזה. (הרי"ם)]

[שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו ממני, אמן כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה

יוד הי ויו הי

ומשם לנוצר ונקה שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ול**המשיך** הטפה ל**חב"ד דאבא**, ומשם ליסוד **דאבא**, ומשם ימשיכו עד יסוד **דאימא** שבדעת דז"א. **וגם** להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (דרך) דמוקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שבדעת דז"א

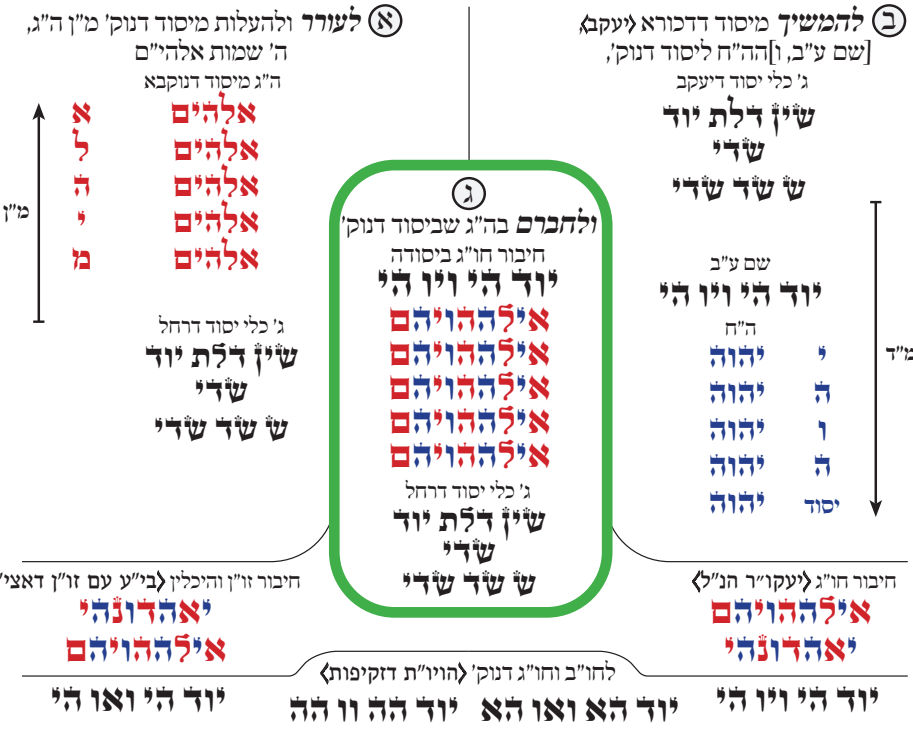
ממוקיף חכמה דז"א

יוד הי ויו הי

ליסוד דאימא שבדעת דז"א

אלף הה יוד הה

<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי דעת דיעקב</p> <p>יוד הה וו הה</p> <p>יוד. יוד הה. יוד הה וו. יוד הה וו הה</p> <p>יוד. יוד הא. יוד הא ואו. יוד הא ואו הא</p>			<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי דעת דז"א</p> <p>יוד הי ויו הי</p> <p>יוד הי ואו הי</p> <p>יוד הה וו הה</p>		
<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי יסוד דיעקב</p> <p>יוד הי ויו הי</p>			<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יוד הי ויו הי</p>		
<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי יסוד דיעקב</p> <p>יוד דלת יוד שדי שדי</p>			<p>יוד הי ויו הי</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יוד דלת יוד שדי שדי</p>		

ולכרר מבירורי הקטנות שביסוד דז"א (60), והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשאירם להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשאירם לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד ה'י יוד מם אלף למד ה'ה יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים

לראש הבריאה (לחזור על כל הנ"ל עבור חב"ד וז"ת דיחוד נ"ר)

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא דהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד, ויכוין בשילוב אהי"ה הוי"ה

א'להו'יה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהי"ם והוי"ה (בויעבור)

א'להו'יהם

גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והוי"ה (בויעבור)

א'להו'יה

לזווג חו"ב וחוי"ג **דכתר**, שנתבררו ונשלם תיקונם בד' כריעות וזקיפות [בבחינת **הוי"ה ואהי"ה**]

ול**השאיר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת **הוי"ה אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710]

ול**השאיר** בעתיק וא"א את המוחין דכתרים. ושארית המוחין [שמון החכמה ולמטה, הנקראים אלהי"ם] נמשכים ל**חב"ד** [דגופא, הנקראים הוי"ה] שהם או"א וישסו"ת, ולזווגם בבחינת **הוי"ה אלהי"ם**, להמשיכם ככל הנז"ל [עפ"י היר"א ח"א 710]

חו"ב דכתר	זווג עתיק ונוק'	חו"ב דכתר	זווג או"א עילאין	זווג זו"ן
איהיהיה	איהיהיה	חב"ד	אילהויהם	איהדונהי
חו"ג דכתר	זווג או"א ונוק'	חו"ג דכתר	זווג ישסו"ת	איהדונהי
איהיהיה	איהיהיה	חב"ד	אילהויהם	איהדונהי

יחוד העולמות וי"ס דדכורא בי"ס דנוק' (מעורר הורדת הטפה, פת"ע)

יהיהיהיה

[ליחד ולקשר שרשי נרנח"י שלי בשרשם, ולהאיר בהם עצמות אור התורה ולזככם הם ומלבושיהם בתכלית הטהרה והקדושה, ועי"ז יאירו בהם עצמות אור התורה וריזה. (הרי"ם)]
[שורוק אותיות קשה, כי היסוד מחבר ומקשר כל העולמות. ובכח זה יתקשרו דברי חכמה בלבי, ולא ישתכחו מומני, אמון כן יהי רצון. (הרי"ם ע"פ שעה"כ ל"ז ע"ג)]

להמשיך טפת ההזרעה שם ע"ב וחמשה חסדים, מעיטרא דחסדים דדעת דעתיק (שבאווריא דא"א) לחסד דעתיק שבגולגלתא דאריה,

יוד הי ויו הי
יהוה יהוה יהוה יהוה

ומשם לנוצר ונקח שהם ע"ב קס"א, ולזווגם

ולהמשיך הטפה לכחב"ד דאבא, ומשם ליסוד דאבא, ומשם ימישיכו עד יסוד דאימא שבדעת דז"א. **גם** להמשיך (אותה) הטפה דכללות ודפרטות משם ע"ב, (דרך דמקיף דחכמה דז"א ליסוד דאימא שברעת דז"א

ממקיף חכמה דז"א
יוד הי ויו הי
ליסוד דאימא שבדעת דז"א
אלף הה יוד הה

יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	ול המשיך משם [שם ע"ב בן]ה"ח לדעת דז"א
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד הי ויו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	ג' כלי דעת דז"א
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד הי ויו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד הי ואו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד הה וו הה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד. יוד הא. יוד הה. יוד וו. יוד הה וו הה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד. יוד הא. יוד הה. יוד וו. יוד הה וו הה
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	ומשם ליסוד דז"א
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יוד הי ויו הי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	ג' כלי יסוד דז"א
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	יאהדונהי
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	שי"ן. שי"ן דלת. שי"ן דלת יוד
יהוה	יהוה	יהוה	יהוה	שי"ן דלת יוד

להמשיך מיסוד דדכורא לעקב, [שם ע"ב, ו]הה"ח ליסוד דנוק',

ג' כלי יסוד דיעקב
שי"ן דלת יוד
שי"ן
שי"ן

שם ע"ב
יוד הי ויו הי

ה"ח
יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה יהוה
יסוד

ג' כלי יסוד דיעקב
שי"ן דלת יוד
שי"ן
שי"ן

ול**הכרם** בה"ג שביסוד דנוק' חיבור חו"ג ביסודה
יוד הי ויו הי
אילהויהם אילהויהם אילהויהם אילהויהם אילהויהם
ג' כלי יסוד דרחל
שי"ן דלת יוד
שי"ן
שי"ן

חיבור חו"ג לעקור הנ"ל
אילהויהם
יאהדונהי

לחו"ב וחוי"ג דנוק' (הוי"ת דזקיפות)
יוד הי ויו הי יוד הא ואו הא יוד הה וו הה יוד הי ואו הי

לעורר ולהעלות מיסוד דנוק' מ"ן ה"ג, ה' שמות אלהי"ם

ה"ג מיסוד דנוקבא
אלהים אלהים אלהים אלהים אלהים

ג' כלי יסוד דרחל
שי"ן דלת יוד
שי"ן
שי"ן

חיבור זו"ן והיכלין (בי"ע עם זו"ן דאציל)
יאהדונהי
אילהויהם

ולכרד מביורוי הקטנות שביסוד דז"א (60), והם ל' להשאירם ביסוד, ול' הנשארים להמשיכם לרישא דנוק'. ולהשאיר שם ט"ו המובחרים, וט"ו הנשארים לגרון, ומשם לחג"ת, ומשם לנה"י, לכלול אותם ביסוד. ולהשאיר שם עשרה, וחמשה לראש הבריאה.

אלף למד הי יוד מם אלף למד הה יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלף למד הא יוד מם
אלהים
לראש הבריאה

גם יכוין לחבר ז"א עם אימא (דהיינו כניסת המוחין דאימא בז"א, ולא יחוד), ויכוין בשילוב אהי"ה הוי"ה

גם יכוין לחבר ז"א עם לאה, ויכוין בשילוב אלהי"ם והוי"ה (בויעבור)
אילהויהם
גם יכוין לחבר ז"א עם רחל, ויכוין בשילוב אדנ"י והוי"ה (בויעבור)
איהדונהי

היכל ה היכל דא שער ד שער כ' שער המוחין פרק ט ע"ח ח"א ק:

לאיזו כחונ הוא זוג ז'א בלאה או יעקב ברחל או יעקב בלאה(ו).
 ובה בראכה בסוד אחר בשם אליו אז היר בה ב' נבירות
 דבין דבין אך הנבירות דמ' דבין כולם נעלמים תך יסוד דאבא
 הפסחם כנודע לכן לריך שלאו משם וינתנו בחוכה ממש בעת
 הנסירה וזו תוזרין להגתן בה נה"י דאבא וז' אפשר שתקבלם
 אם לא יכנסו בה ג"כ נה"י דאמא ויתלבשו בחוכה וזו מקבלת
 היא נבירות דמ' (דבין) שביסוד דאבא והרי עתה בא ב' נ
 מנלפך א' דנבירות אמא וז' דנבירות אבא כמזכר במ"א .
 אח"כ בחירחס פנ"פ אם לא גדלה כמזכר אז הוא זוג יעקב
 ורחל והיא קבלת החלה נבירות דמ' דבין רך מסך מו"א
 ואח"כ נותן לה חסדים דמ' דמ' בסוד זוג . אמנם כעגולת
 כמו הז' לגמרי פנ"פ אז לוקחה חסדים (דבין) דמ' (דבין)
 (ז) וג"כ החסדים דמ' דמ' כמזכר במ"א כי ז'א

אמנם כלי שלה הוא הסוד שלה והמין הם (א) ה"ג של
 חלקה שלוקחה בעת הנסירה כ"ל . אך אלו ה"ג פלמס של
 נקרא רוחא דיליה דשביק בנוח כי הנה ז'א סוד רוח אך
 בהנתן בה נקרא נפש בלאח נפשה ולכן נקרא בן ולא בה
 ולסודו בסוד אב"א אינו זוג גמור רק רוחא דשדי בנווה והוא
 השרש להפלות כל הנבירות מד ימות המשיח והוא שרש לפלם
 כי הוא הבורש הדאשן דבין וע"י מתגדרין כל בירוחי המלכים
 של א"ן . ואמנם אח"כ חוזרים פנ"פ וזו בלחם בח אורות
 פנאים דבינה שנחננוק ויש"ס מלובשין במימיוסן (ב) ממש וזו
 ה"טן לה בסוד בלחה בנ"י ה"ג שלה בן דבן ובסוד זוג ממש
 ה"ג של הנקרא חסדים דאמא (ג) כ"ל (וסלם הן מן ב"ן ד).
 [א] סוד נ"ל בדרך שניו' פירושם הם אמא כי הנה (כ) היא
 להחזונו ז'א בטקבא אלא בנסתק שיה בשוק לגמרי כמזכר ואם

א"א דה"ב"ה

הנרות וביאורים (א) ג'א חוג: (ב) ר'ל כליס פנימס כפ"ס הסוד לפיל פ"ח וזרין שאלמד מקדם פ"ח כיסנ כדי שמתן פרק ז' כיסנ . שמן ששון :
 (ג) ר'ל פ"ה דבין כמזכר לפיל: (ד) ר'ל דברי כל אלו כמזכר נקראו ג'ן שגרי ב'ן דבין ומ"ס דבין הכל הוא פוד חיפא ונקרא ב'ן
 וזין כסוד דברי בלחם יפ"ה פ"ח שבלחין חכ . כמן ששון : (כ) טו"ח קר"י פ"ג : (ו) הנה זמן ונותים של כל אחד כמזכר רבינו בשאר כנילגוליס הקדוש כ"ז וז'ל
 ח"ל רבינו חס סודם לפי שפלמס זוג כל כ"ל הוא ז'א שנקרא ישראל עם רחל חסן אונס הוא כמזכר שנס כי אז גדלה רחל ככל אורח ז'א שמש בשוכו ומחזונוס ית
 פ"י סוד: חפ"ס כל ז'א . אונג ב' הוא יעקב ורחל כמזכר ית כחול ומחזוג פכ"י יסוד שלו אפ"ה . אונג ג' הוא יעקב עם ללח אחר תמות לילל ולא שרש
 גדלים ופסח"ס ככל אורח ז'א כולו פ"י מדיחזו יסוד אחר שנו . זוג ד' הוא ישראל עם ללח נפמחל דמ' וז'א חינה מתפסחת רק כשיסוד ח"י כעליון שזא
 פ' שפ"ס שלו ז'א הוא שדנות שפ"ס י' כמזכר אל ז'א כמזכר נכח"י ר'ק לכו . זוג כ' יעקב עם ללח כמזכר דמ' דמ' כמזכר ח"י כעליון שזא
 ז'א וז'א הוא פ"י כמזכר היסוד אחר עכ"ל כמזכר למזכרנו : (ו) מ"ן טו"ח ק"ג פ"ג :

ח 23589

השמש

צריך לעשות לה כלי ורוחא אחר הנסירה בפמ"ה : [א] הנה טרע פי
 אבא רי"ס כ"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, ואמא ותנוה כל אחד כולל
 חמ"ה ומבין דבין, ח"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, וממ"ה ומבין דבין מ"ס
 ובין דמ"ה בימיט מלניש לנחא ותמי סימני דיבור דא"א מים ואחר, מ"ה
 דמ"ה לנד הפנים ובין דמ"ה לנד פאחר, ומ"ה ובין דבין לשמאל
 מלניש לכה ותמי כשמאל דיבור דא"א טו"ס, מ"ה דבין לנד פנים, ובין
 דבין לנד אחר, ונקבא ח"א כולל ממ"ה ובין דמ"ה, וממ"ה ובין דבין
 וכיא מלנכח לז"א כסדר החלנשות ז'א לז"א כ"ל וכשמזכרתיס לז"א
 לתח מוחין לז"א אבא מצ"ע ד' מוחין ממש מ"ה וז"א חרשת ד'
 מוחין ממש ב'ן . ואח"כ מחלפין ומחלנשים כנאסון זה הכמה דמ"ה

יפה שעה

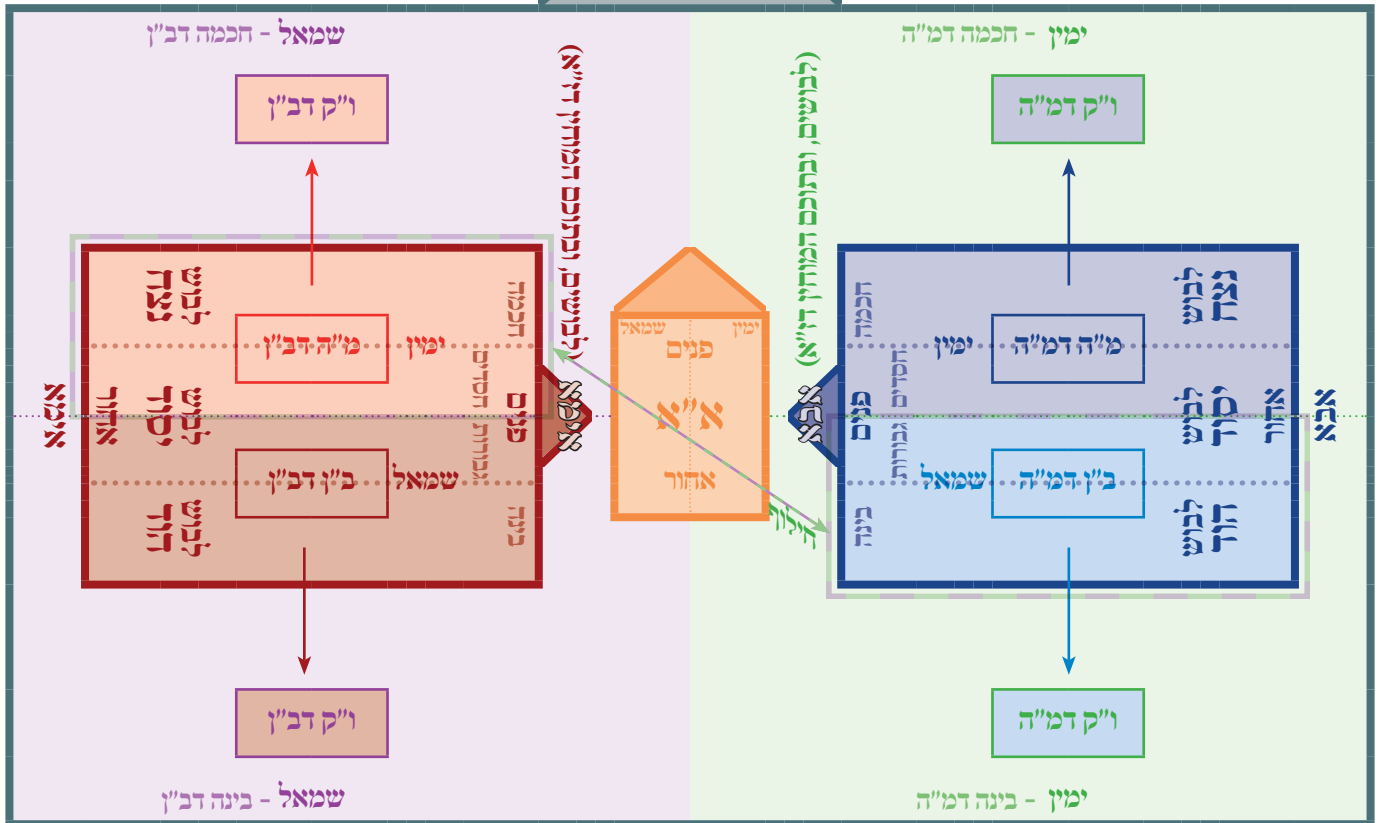
כמזכר במ"ה רח"ל צריס פ"ג משער כמזכר יע"א . ומזא המוחין
 נסחלק ונשאר מ"א אוחו כמזכר חסדים שנחוכו שכוה מ"ה דבין
 ובסמלוקת המוחין ד"א נשארם חכמה וחסדים בין דלכא בין דלמא
 כסוד מקיפין פ"ג ריבא ח"א וניטח ונבירות בין דלכא בין דלמא נכסין
 בטקבא לגחם הנסירה וחר הדבר כמו שיה בחחלה קודם כחילוף
 שחכמה וחסדים שיה מ"ה דמ"ה ומ"ה דבין נשארם מקיפין וניטח
 ונבירות דלכא דלמא שיה ב'ן דמ"ה ובין דבין נכנסין בטקבא . ואש"ס
 שנכנס בחוכו ניטח ונבירות דלכא ולמא אינו נשאר בחוכה כי לא
 נכנס אלא להאיר אליה שהכול הנסירה להפעות ונחוכה לא נשאר ולא
 לקחה לפתח רק כ"ז דלמא כמ"ה רח"ל כמזכר מקומו ומכס כשער

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

ענ"ה דף פ"א סע"ב, אחרי החורבן, רק ביד שמאל.

יד שמאל דא"א

א"א

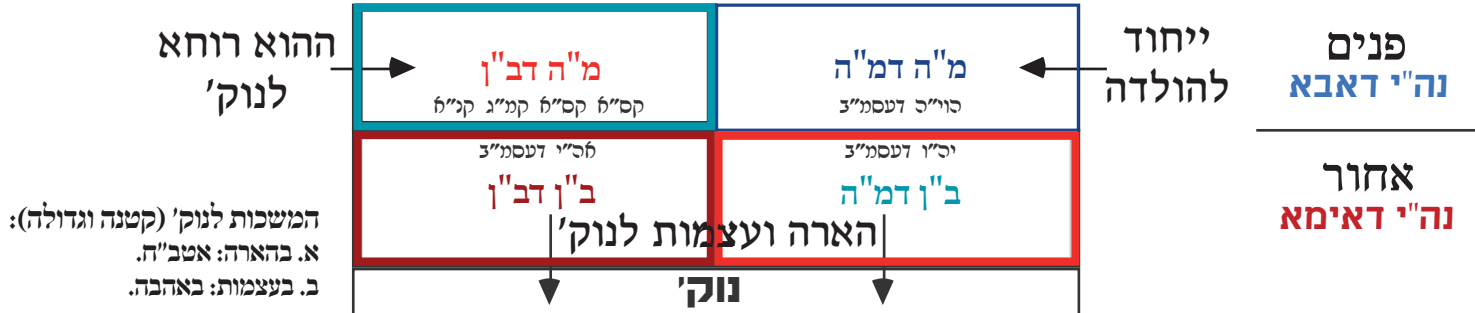
יד ימין דא"א

אימא כללי - ב"ן - מלבישה על יד שמאל דא"א		אבא כללי - מ"ה - מלביש על יד ימין דא"א			
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	כללי
שמאל דאימא הכללי	ימין דאימא הכללי	שמאל דאבא הכללי	ימין דאבא הכללי	הפר' הנתקנים	
פרק אמצעי זרוע שמאל דא"א	פרק עליון יד שמאל דא"א	פרק אמצעי זרוע ימין דא"א	פרק עליון יד ימין דא"א	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאבא	חכמה דאבא	מוחין	
ב"ן דב"ן	ב"ן דמ"ה	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	שפע	
ה"ק דבינה דב"ן	בינה דבינה דמ"ה	ו"ק דחכמה דב"ן	כתר וחכמה דבינה דמ"ה	מקור השפע	פרטי
אימא פרטי	אבא פרטי	אימא פרטי	אבא פרטי	הפר' הנתקנים	
שמאל דפ"א (זרוע שמאל)	ימין דפ"א (זרוע שמאל)	שמאל דפ"א (זרוע ימין)	ימין דפ"א (זרוע ימין)	מקור ההמשכה	
בינה דאימא	חכמה דאימא	בינה דאימא	חכמה דאימא	מוחין	
ב"ן דב"ן	מ"ה דב"ן	מ"ה דמ"ה	ב"ן דמ"ה	שפע	

א. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הקטנים - חילוף פרטי (חול):

[לאחר החילוף ראשון]

שמאל - הוד ימין - נצח

ב. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף פרטי (שבת, י"ט, ר"ה כיפור ופורים):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
נוק' הגדולה עומדת מאחורי ז"א.
נה"ש דף ל"ג סע"א, ד"ה ונחזור.
שע"ר ח"ב ש' ש'.

ג. כניסת המוחין לז"א - זו"ן הגדולים - חילוף כללי (פרו ורבו):

[לאחר החילוף שני]

נה"י דאבא (צד ימינו) נה"י דאימא (צד ימינה)

מקורות
ע"ה ח"א דף ק' ע"א שמו"ש
אות ג' וד', עמ' ג' שמו"ש אות א'.
נה"ש דף ז' ע"ד.
אור הלבנה חלק אור החיים
דף רמ"ו ע"ב.
ש"ש ח"ב דף ע"ג ע"ג.
צדק ושלוש דף י"ח ע"א.
תו"ח מ"ו סע"ב.
בית לחם יהודא ח"ב דף נ"ג ע"ד.
שע"ר ח"ב ש' קנ"ב, ל"ו, קכ"ג, קל"ב.
ענ"ה דף פ"ד סע"א (ד"ה והשתא).
כרם שלמה ח"ו דף כ"ב אע"ב.

ג. בזו"ן הגדולים, ז"א נותן לנוק' רק ב"ן דב"ן (באטב"ח), שהרי מ"ה דב"ן שתום בתוך יסוד דאבא. מ"ה ובי"ן דב"ן יתלבשו בנה"י דאימא בחילוף השני (ע"ג רישא דז"א), במילת "באהבה".
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. הקדמת השד"ה באור"ה דף ק"ב הנ"ל. בא"ל ח"ב דף ק"ג סע"א ובעיקר ק"ד רע"א.
כרם שלמה ח"ו דף רפ"ט ע"ב (ובחדש ח"ו דף ב"א אע"ב, וכן ב"ב סע"א). שע"ר ח"א ש' ר"א: א"א לחלק את לבוש היסוד.

יחוד נ"ר של חנוכה

פע"ה דף ק"ט ע"א

ודע, כי יש בה ג' יחודים (עיי' שעה"כ על "שים שלום"), א' נגד נה"י, כי עד שם מגיע קומתה לבד, ובזה היחוד הוא הוי"ה אדנ"י. ולפעמים הוא נגד החזנה, ואז הוא הוי"ה אלהי"ם. ולפעמים הוא שוה עד הכתר שלו, ואז הוא הוי"ה אלהי"ה, וג' יחודים אלו, גי' נר.

שעה"כ דרוש א' דחנוכה - דף ק"ח ע"ג

ואמנם ענין כוונת ברכות הדלקת הנר הם **סובבים** על יחוד א' עליון ושלם הנקרא נר כמבואר • אצלינו בתפילת שחרית דחול **בברכת שים שלום**. כי שם נתבאר יחוד זה על מתכונתו ועיין שם. ועניינו בקיצור הוא כי שלשה בחי' של יחוד יש לזו"ן. א' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ה ומספרו מ"ז. הב' הוא בבחי' יהו"ה אלהי"ם ומספרו יב"ק. הג' הוא בבחי' יהו"ה אדנ"י ומספרו צ"א. ולפעמים מתייחדים בבחי' א' ולפעמים בשתיים ולפעמים בשלשתם ואז הוא היחוד הגמור, ואז הנוק' נקרא נ"ר כמספר ו' שמות הנז'.

הקדמת הרש"ש על חנוכה

עוד יכוין שבברכה ראשונה **נרמזו** כל הג' יחודים הנ"ל (נ"ר פרטי). והוא, שיכוין להמשיך מספר ע"ב ס"ג מ"ה שהוא כמספר "להדליק" (ע"ה), לנוק' שהיא שם ב"ן. ובמלת "נר" יכוין לייחדם בשלושה יחודים, ואז נעשה נר חנוכה.

ברכת נר חנוכה

ואמת **אֲשֶׁר** נוצר חסד **קִדְּשָׁנוּ** לאלפים **בְּמִצּוֹתָיו** נושא עון **וְצַיְנוּ** **לְהַדְלִיק** ופשע **נֵר חנוכה** ר"ת **נח"ל**

להדליק ע"ה בגי' ע"ב ס"ג מ"ה (בגי' 180), [ויכוין] להמשיכ[ם] מחב"ד חג"ת נה"י דז"א לשם ב"ן שבנוק'

מחב"ד דז"א	יִוֵּד הֵי וְיִוֵּד הֵי	ע"ב
מחג"ת דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	ס"ג
מנה"י דז"א	יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי	מ"ה

לשם ב"ן שבנוק' **יִוֵּד הֵי וְאוֹ הֵי** (לחב"ד חג"ת נה"י דב"ן דנוק', שבגובה ז"א)

נֵר וחטאה

[יכוין לשלושה יחודים הנז' (ייחוד נ"ר), שבפשוטם גי' נ"ר (יר"א ח"ד 27),

יִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי וְיִוֵּד אֱלֹהֵי הֵי (עצם ייחוד הנ"ר נעשה כאן, רש"ש)

בגי' רג"ל (לרמזו שגם חנוכה נקראת רגל, מכלל המועדים)

יִוֵּד אֱלֹהֵי לְ וְאוֹ הֵי יִם
יִוֵּד אֱלֹהֵי דְ וְאוֹ נְ הֵי י

[ואז הנוק' נעשית נר (מ"נר חנוכה"*)]

חֲנוּכָה ונקיה

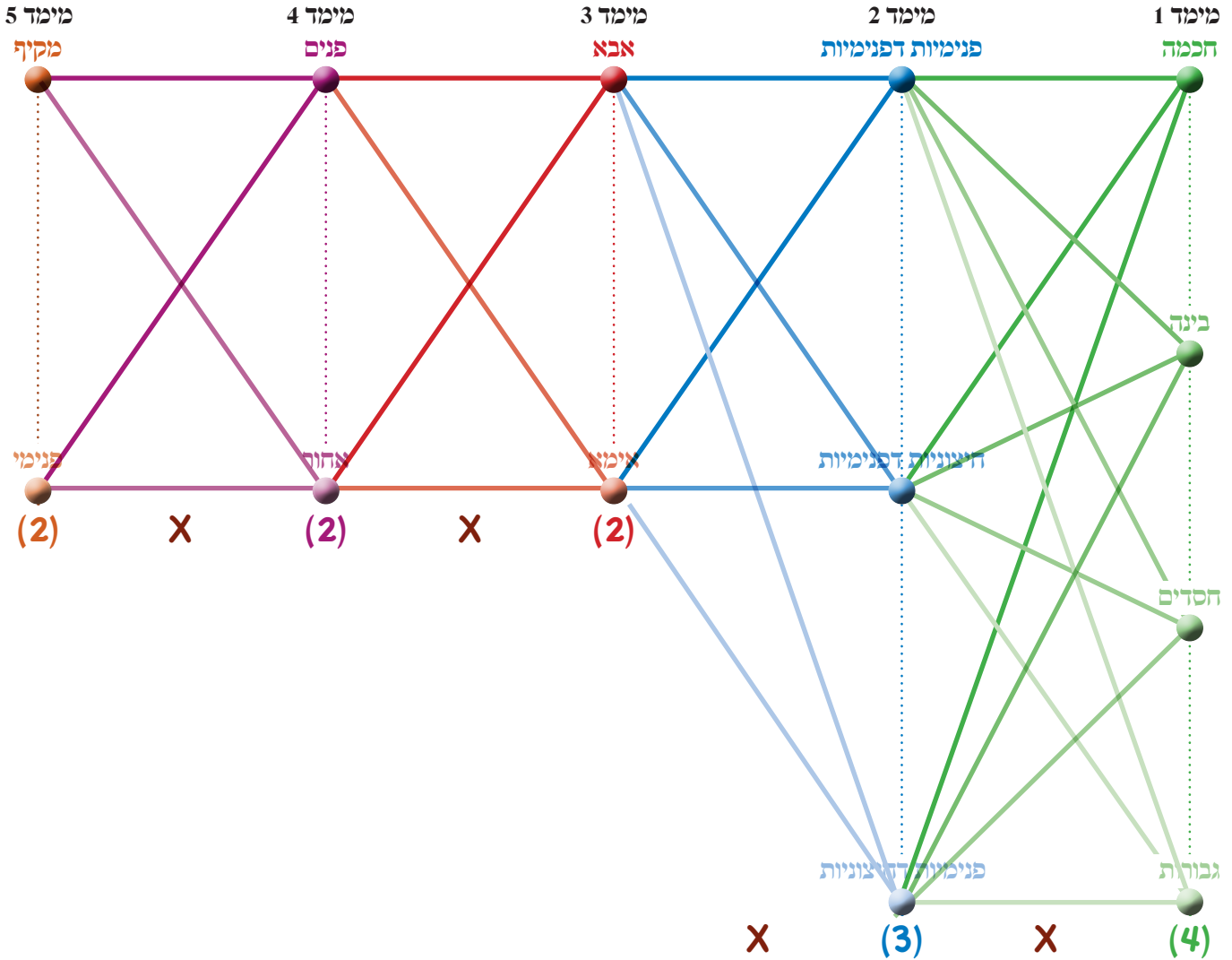
גם [יכוין] להמשיך (שפע חדש, מז"א) לנוק' [כ"ה] אותיות דשלושה יחודים הנ"ל, שהוא מספר כ"ה של חנוכ"ה

כתר	א י ה ה י ו ה ה	עתיק ונוק' א"א ונוק' (יר"א ח"ד 27)
חב"ד	י א ה ל ו ה ה ים	או"א וישסו"ת
ז"ת	י א ה ד ו נ ה י	זו"ן יעקב ורחל

(גדלות בלבד, בלי כלים אמצעים ופנימים דחיצ' דפני')

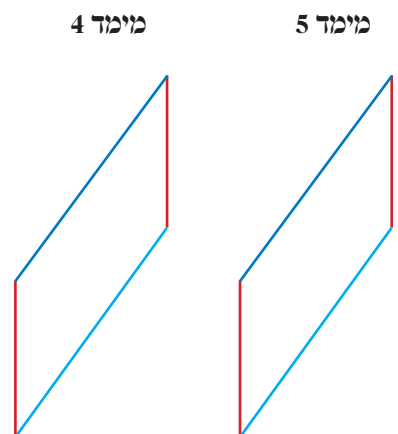
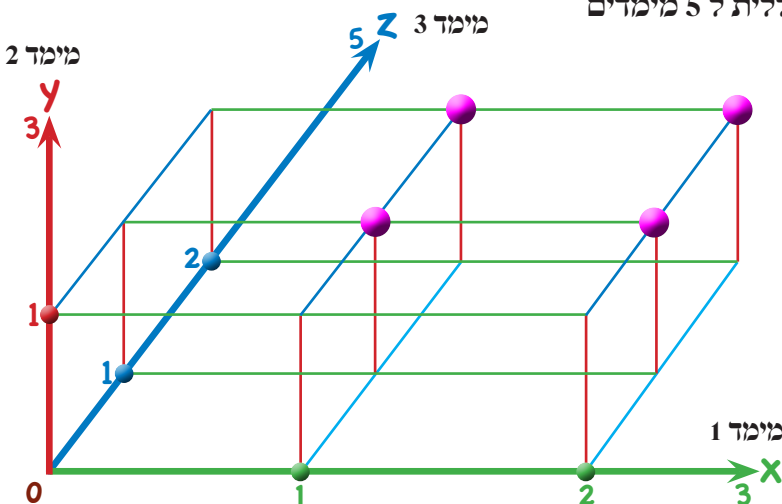
✿ יש לציין שבשורש הראשון (הכמה דכתר), בונים בפועל כמעט כל הבחינות. בשלושת השורשים הנוספים (בינה וחוג דכתר), רק או"א של אחו"פ.
 ✿ כל מימד כלול מכל שאר המימדים, לכן כמות הפרצופים היא הכפלה של כל הפרטים בכל מימד. סדר המימדים אינו משמעותי.

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3) / פנימיות דפנימיות / חיצונית דפנימיות / פנימיות דחיצונית	X	כריעות וזקיפות (4) (כו"ז - חו"ב חו"ג דכתר)
-----------------	---	-----------------	---	----------------	---	---	---	--

מקף / פנימי (2)	X	פנים / אחור (2)	X	אבא / אימא (2)	X	ג' מסלולים (3)	X	כריעות וזקיפות (4)
96	←	48	←	24	←	12	←	4
→ 2	→	→ 4	→	→ 8	→	→ 24	→	→ 96

דוגמה כללית ל 5 מימדים

או וכוף דו"ה ממש הי' ילכן יקרא דבר זה הגדלה דו"ה עלמו
 כי נהיהם כלים רקים ונכסיו אורות מוחין דו"ה לחוכם נעשו
 כנוף דו"ה ממש ידחי נח' בח' מוחין דו"ה מחכמה שלו ילמטה
 ח"ך נעשה ע"י נה"י ח' דחכמה שהם כלים בלי אור. הבחינה
 הב' היא הכתר דו"ה אשר הוא נעשה מח'י התחתון דה"ת ונה"י
 החדשים דהצ"ל והנה בח'י הכתר דו"ה לריך שנבחר תחילה
 מה ענינו אם היא מכלל המוחין דו"ה או לאו, ואם היא מכלל
 הי'ם דו"ה או לא כי בדבר הזה יש מחלוקת גדול בין המקובלים
 וכפי הנראה מס"י היא שחשבין דו"ה מהחיל מחכמה כמ"ס אחת
 רוח אלהים חיים יכו' וכן אמרו ח"ן האבות אלה חכמה וים החיות
 הרבה לספרה יו' גם מה פ"י לשון כתר ילמה נק' כך, והנה
 כפי הנראה מס"י ודחי' שהכתר היא גולגלתא וחכ"ד הם המוחין
 שבתוך הגולגלתא ואם כך היא נמנה שהכתר הוא גרוע בתכלית
 הנהיגין כי הנה היא נעשה חילוניות ולכוס המוחין בדרך
 הגולגלתא שהיא מקפה ומלכשת ח' המוחין יחין ספק שהעיקר
 והתכלית הם המוחין כי הגולגלתא היא כלי ולכוס עפל אליהם
 ודבר זה לא יעלה אפילו בדעת הנוק' בן יוחי כי פשוט שהכתר
 גדול מאד לחין קן על חכ"ד וכלא נחשבי חללו. אבל הענין הוא
 כי הנה המוחין הם חכ"ד אבל שרשם של ג' מוחין נשאר למעלה
 הרושם שבהם ומציאותם בכתר יאוחס המוחין שבתוך הכתר
 הם גדולים ומעילים לחין קן על המוחין הנק' חכ"ד ולכן תמלא
 צב' חידושי שנאשר מנבא ענין יום פכללות כל האלילות אשר
 האריך נק' בחר יא"ה ח"י"ב מוכיח שם באריך בח'י גולגלתא
 ומ"ס דליתא אמנם ח"י"ב הם ח"ה שהם הענפים היואלים מ"ס
 האריך הנק' בחר יעד"י ביום הפרטיית שכלל פרוקף ו"כ

זודחי שהמחם הכתום שכתר ההוא הוא גדול מחכמה אשר
 צפרטוף ההוא שהרי הם מכתר גלגלי ובהכרח הוא שבח' הד'
 מוחין שהם י' חו"ב ודעתה הכולל חו"ב שכל ד' נמלאים בכתר
 כמ"ס בכוונה שיש שלום כי ז"ס ד' כריעות יד' זקיפות דעמידה
 ע"ש ונמלא שהמוחין הם למטה מבח' הכתר ואינם בתוכו כי
 הכתר הוא גבוה מאד מהם והם למטה נמנו לגמרי אמנם
 בכתר יש בו בח' פנימות שהם מוחין שבו בעלמו ממש ובח'י
 חילוניות הוא הגולגלתא אלא שחילוניות הגולגלתא מהפשט עד
 למטה ומלכשת גם ח' המוחין הנק' חכ"ד אבל עיקריות הכתר
 חינו אלא למעלה על אלו המוחין ועיין מ"ס בדרוש ג"ר התגלפן
 דח לנו מן דה' הנו' בח"ז דף רפ"ח ע"א ושם תבין ענין מוח
 זה שכתר שהוא מלבד המוח עלמו ייה עניינו, והבן הקדמה
 זאת היטב:

פ"ב. יעתה נבאר מהיכן נעשה הכתר הזה והנה הוא
 נעשה מבח'י חלי התחתון דה"ת דלוימא הנק'
 חבו' כנ"ל ייה ענינו שהנה נח"ל כי לסיבת הכנסת נה"י דלוימא
 הא' תוך זעיר בבח'י המוחין הולככה להתגדל ולעשות לה נה"י
 אחרים חדשים ושם ביארנו ח"ך היה הענין ואמרנו שהאורות
 דנה"י של אימא עלו בחלי התחתון דה"ת דתבו' לדחות את הילד
 שילד וילא לחין ואז אוחס האורות הוליוו שם נה"י אחרים
 חדשים, ותשלים ביאור ענין זה הוא שהנה בהתעלות כל האורות
 ההם לאיתו מחליה התחתון דה"ת דתבו' האורו ונתנו כח בכלי
 ההוא דמחליה התחתון דה"ת דתבניה והגדיל וממנו נעשה ג"כ
 נה"י אחרים חדשים ואז האורות הא' שנחלקין נתלבשו תוך נה"י
 אלו החדשים כי הנה"י הא' הולככו להתרוקן לכמה סיבות כנ"ל
 חס

איפה שלימה

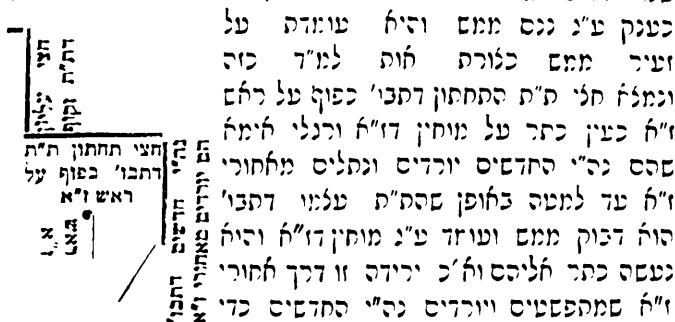
דלוחי פרע, יכן עד"י הולכים ומחלקים ונפרטים הכלים והאורות הנו' לחין קן יאונס מוחנים כלל מנמו שהי' אלא שבוה עולים
 ומתבררים יותר ומודגמים יותר עכ"ל, נמלא בדעת הרש"ש ז"ל מוסכים לשמועה ראשונה שכתב מוהר"ח ז"ל על שמועה שניה. אמנם
 יש עוד שמועה אחרת שכתב בשער הנסירה שער כ"ט פ"ח במה"ק כי החג"ה נעשו חכ"ד והנה"י נעשו חג"ה וזא"ס לו נה"י חדשים
 מן הבניה, וכ"כ בשער כ"ח פ"ד כלל ה' יע"ש שער ל"ו פ"ב, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח שכתב תבונה עד הוד התפשטה ולריך
 לעשות לו לז"ה יסוד מחדש יע"ש, ועוד עיין בדרושי הדעת ידובה בנה"ש דף ל"ג ע"ג וז"ל ויודע כי הכלים דו"ה ח"גם רק ו' ספינות
 חג"ה נה"י אלא שבזמן הגדלה נתחלק כל ספינה מהם לתלת פרקין ועי"ש היו ע"י כלים ונמלא כי תלת פרקין עליונים ותלת פרקין
 אמנעיים חג"ה הראשונים דו"ה גדלו כלים ונעשו תלת כלים שלימים לחלת מוחין חכ"ד הנו' ואלו הנקראים ראש ומוחין של הנשמה
 אח"כ תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת החסין ואלו נקראין חג"ה של הנשמה שהם נוף בלה
 אלא שהן כלי מוח' ח' הנו' הכלל מחו"ב ודעת החסין הנקרא ח"ת ומן תלת פרקין עילאין דנה"י נעשו כלים לנה"י של המוחין אלא
 שהם בח'י חג"ה של ז"ה, ומתרין פרקין אמנעיים ותחתון שכלל ח' מנה"י נעשו נה"י דו"ה ושם נחשבו ג"כ נה"י של המוחין עכ"ל.
 וח"כ מ"ס הרב שחג"ה נעשו חכ"ד ר"ל לערך מה שקורא תלת פרקין תחתון חג"ה אשר נתלבשו בן פרקין אמנעיים דנה"י דלוימא
 ונקראו תרין עטרין ודעת ובכללותן נקראו דעת תחתון ולפי שפרקין אמנעיים ותחתון דנה"י דו"ה ח"ן בהם התלבשות נה"י דלוימא
 כ"ה מן הארה שיורד להם מן הפרקין תחתון דנה"י דלוימא המתלבשים בפרקין עילאין דנה"י דו"ה לפיכך נקראין נה"י חדשים כי ח"ן
 בהם התלבשות נה"י דלוימא כ"ה הארה לבד וזו הארה נקראת הארה מחודשת, ומ"ס בשער הנסירה פ"ד ופ"ח שהיכוד דו"ה נעשה
 מחדש ומציאר בפ"ח שם כי הוא נעשה ע"י זיוג שני מזלין נוגד ונקרא ר"ל שהמשתה החו"ג מיכוד דלוימא ליכוד דו"ה חינו נעשה
 כ"ה ע"י זיוג נגד יקרא אשר מהיר בדעת דח"ה וע"י בן מודווגים חו"ה ומאירים הארה מחודשת בחו"ג אשר עלו ביסוד שלהם וע"י
 הארה שקבלו החו"ג מתפשטים ביסוד דו"ה וזהו שנעשה לו יסוד מחדש ועיין בנה"ש דף כ"ז ע"ג בכוננת קונה הכל באורך, וזהו
 הנראה לעד בדרך אפשר אם נצינו ה' יוכשה, ועיין מ"ס היפ"ש על פ"ו, וכס' אהבה ה' להרב יוסף סרבוץ דף ל"ה, ועיין מ"ס באש"ל
 על שער ח"ה באורך מזה, ולפי מ"ס בדרושי הדעת הנו' תלת פרקין תחתון חג"ה הראשונים נעשו תלת כלים לתרין עטרין ודעת
 החסין וכו' הוא דלא כמ"ס חסדי דוד בכלל ו' שכתב וז"ל בעת הגדלת ז"ה עולין ב' פרקין עילאין דחג"ה ונעשין חכ"ד ונשלמים ע"י
 תלת פרקין עילאין דנה"י דלוימא והתלת פרקין עילאין שבתרין פרקין הנו' הם חכ"ד דכתר וכו' והתלת פרקין תחתון שבתרין פרקין
 הנו' הם חו"ה ויסודיה והם ב' עטרין ודעת דדעת עכ"ל משמע מדבריו שהלת פרקין אמנעיים דחג"ה דו"ה נעשו תרין עטרין ודעת
 דו"ה, אבל בדרוש הדעת כתב שתרין פרקין עילאין, ואמנעיים דחג"ה דו"ה נעשו חכ"ד של המוחין, ופרקין תחתונים דחג"ה נעשו
 תרין עטרין ודעת שהם חג"ה של המוחין ודו"ק:

(ו) **חוי"ב** ודעת הכולל חו"ג שארבעתם יהיו נמלאים בכתר וכו'. מזה ילא לו להרש"ש לסדר כל העמידה בחו"ב חו"ג שהם שורשי
 המוחין דכתר דו"ה ומציאר יותר בשער הכוננת בדרוש שיש שלום שכתב וז"ל כי הנה ודחי' שהכתר דו"ה כולל את ג'
 מוחין וכללותם הם בו בלי ספק וכו' והנה הד' מוחין הם ד' הויה עסמ"ב כנודע וכו' והנה הם נחקקים ונשלמים בז"ה ע"י ד' כריעות
 וד' זקיפות שיש בהפילת העמידה וכו' ולכן הם בבח'י כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ואחר
 אשר נעשה תיקון הכתר שבו ע"י ד' כריעות והזקיפות הנגמרות בסוף ברכת מודים אז אנחנו אומרים ברכת שיש שלום וכו' עכ"ל.
 ומ"ס הרב ז"ל ולכן הם בבח'י כריעות וזקיפות כדי להוריד משרשי הד' מוחין אשר בכתר ממש וכו' ר"ל משרשי המוחין דכתר
 דיסודיה לשרשי המוחין דכתר דו"ה ודטוק' כידוע שכל פרטוף ופרטוף מפרטי פרטופי בינה דו"ה נתקן כל אחד ע"י פרטוף שכנגדו
 מפרטי ה' פרטופי בינה דיסודיה ואלו חו"ב חו"ג שהם שרשי המוחין דכתר שהם עתיק ונוק' וא"ה ונוק' של כללות זו"ן של אותה
 הפילה כפי מה שהיה בין בחול בין בשבת בין ביו"ט ויש לכל אחד מהם כל ד' כלים הנו' בשער השמות וכל המשכת המוחין דאח'
 ותיקון לאה ויעקב ורחל ונכירה והמשכת מוחין דפנים עד באהבה הכל הוא בחכמה דכתר שהוא דכורא דעתיק דאווה תפילה וממנו
 לבינה וכו' כמבואר כל זה בסידור הרש"ש ז"ל ובהקדמת רחובות הנהר בסופה דף ז' ד"ה וזוה אפשר וכו' וכן מוח חכמה הנקרא
 אבא וכו' יע"ש, ומכל האמור מפורש יולא שח"ב חו"ג שהם שרשי המוחין הנחקקים בד' כריעות ובד' זקיפות הם פרטופים גמורים
 ויש בהם כל הכלים הנו' בש' השמות והם בכללותם כתר הכללי דו"ה של אותה תפילה [ונלע"ד שהכתר כללי הוא דו"ה שהם חו"ב
 חו"ג שכתר מתפשטים עד סוף עולם הא"י שהרי בשים שלום נדחים המוחין דקטנות לעולם הבריאה, ומהגרון דכתר הזה מלבישים
 המכ"ד

אם לעורך לידת ז"א ואם לעשות כלים ולבושים לעורך מוחין דז"א
 עלמו כנ"ל אצל אלו שהם לתשלום י"ם דתצו' עלמה חזרו האורות
 להתלבש בהם, והנה מזה המחלטה התחתון דת"ה ומנה"י [ר"ל
 נה"י החדשים] בצחי' כלים ובצחי' אורות ג"כ שלהם עלמן הם
 הנעשים כתר דז"א, והרי זה הוא שינוי א' שיש בין הכתר למוחין
 שהמוחין הכלים שלהם הם דתצו' והאורות שלהם הם דז"א אצל
 הכתר הכלים והאורות שלו הכל הוא מן התצו' בזה תבין העעם
 למה הכתר אינו במספר הי"ם כנ"ל אמנם מחליין מחכמה
 שנק' ראשית והטעם כי הנה המוחין דז"א שהם חצ"ד שלו
 האורות הם דז"א עלמו ואעפ"י שהכלים והלבושים הם דנה"י
 הא' דתצו' כנז' עכ"ז הם טפלים ונגררים אחר הרומניות והאורות
 שבהם הם מוז"א עלמו ולכן משם מחלילים מספר י"ם שהם
 חצ"ד חג"ה נה"ם שבו ובפרט כנז' ששכלים דנה"י הא' דתצו'
 נעשו בשר מבשרו וגופו דז"א כנ"ל אמנם הכתר שלו אין לו
 שייכות עמו לא באורות ולא בכלים כי כולם הם צחי' התצו' לבד
 ואין בו צחי' ז"א כלל זולתי שהוא מתחבר שם ושורה עליו
 כמו כתר כמש"ל ולכן אינו נחשב במספר י"ם ז"א וזכור כלל
 זה וזה תבין למה נק' כתר שהוא מלשון כוהנת ומסבבת כמו
 העטרה שהיא מקפת ומסבבת ומלבשת ראש האדם והוא דבר
 זולתו כנראה בחוש הראות שהעטרה נבדלת היא מנוף האדם.
 גם בזה תבין הפרש ויתרן מעלה הכתר על המוחין כי המוחין
 היו האורות צחי' זעיר עלמו ובצחי' הכלים שלהם בלבד היו
 מהתצו'. אצל הכתר כולו הכני והאור הוא מהתצו' ופשוט הוא
 היתרון והמעלה שיש לאימא על ז"א שאין קץ וקלבה אליו ומה
 גם שאפי' בצחי' הכלים יש יתרון לכלי הכתר מכלים דמוחין
 לב' סיבות הא' שהכלים דמוחין הם דנה"י הא' בלבד אצל כלי
 הכתר הוא מנה"י החדשים וגם מחלי תחתון דת"ה ונודע שחלי
 ת"ה גדול מכל נה"י כולם כמ"ם בהקדמה ידועה שהצחי' קטנה
 שכל ספירה עליונה היא גדולה מכל מה שלמטה ממנה והרי
 ראיה כמה מעלות ויתרונות יש אל הכתר על המוחין, ופשוט הוא
 שהכתר גדול הוא מכל הט"ם כולם דז"א לגמרי, ואמנם עכ"ז נק'
 הכתר כתר דז"א אעפ"י שאין לו שייכות עמו והטעם הוא לפי
 שכאשר אימא שהיא תצו' רוצה להעטיר ולהכתיר לז"א בזה
 בסוד בעטרה שעררה לו אמו הנה היא יורדת ומשפלת גופה
 למטה עד שיצור חלי ת"ה שלה כנז' ומקפת ומסבבת ראשו דז"א
 ונעשית לו צחי' כתר ועטרה ואז נחשב כאילו הוא מצחי' ז"א
 עלמו לסיבת ההתכרותו והתדבקותו עמו וז"ם מ"ם צחי' דכתר
 אינו אימא על צרת, גם אמרו צחי' כל כתר אינו אה"ה והענין
 הוא כי מצחי' אימא הנק' אה"ה כנודע נעשית כתר דז"א כמ"ם
 ודע שלא זה בלבד אלה עד"ז הם כל צחי' הכתרים של כל
 שאר הפרטו' או כמו אר"ך ואו"ה וטו"ק דז"א שכולם כתרריהם
 נעשה מן העליון שעליו ע"ד שביארנו בכתר דז"א, והנה
 ג"כ ית' לך שהרי מצחרי אחזה אלוה ודרי אין אלו רואים שבאדם
 התחתון דעה"ז יש בו כתר עם מוחין צחוכו למעלה מהמוחין שלו
 אך זה יובן עמ"ש שהנה כמו שהכתר אינו מכלל גופו דז"א רק
 צחי' מקפת עליו וזולתו כך הוא באדם התחתון שהכתר שלו הוא
 אור רוחני מוקף עליו ואינו נגלה ויכיר לעין אמנם הצינו' שלו
 המתפשט למטה הוא הנגלה והוא הגלגולת המקיף את המוחין
 של האדם עלמו:

פ"ג. ועתה נבאר ענין הכתר הזה איך נעשה מחלי התחתון
 דת"ה ומנה"י החדשים דתצו' ובו ית' לך מש"ל
 שצינה יורדת ומשפלת עלמה למטה להיותה כתר על ראשו ואם
 כפי הנז"ל שחלי ת"ה נעשה כתר על הנה"י נכנס צחוכו אין
 לורך להשפיל, אצל הענין הוא כי הנה עיקר צחי' כתר דז"א
 אינו רק חלי התחתון דת"ה דתצו' לבד והוא ממש שורה ע"ג

מוחין שלו הנק' חצ"ד שהרי הכתר הוא ספי' אחת בלבד ואינה
 מתלקת לג' קוים וא"כ אי אפשר שנס נה"י החדשים המתחלקים
 לג' קוים יהיו כתר דז"א, אצל כפי זה לריך להבין מה נעשה מן
 הנה"י החדשים המפסיקים בין חלי ת"ה אל ראש ז"א. גם ל"ל
 מש"א במ"א בענין דרושי מוחין דז"א איך לריך י"ג שנים עד
 שיכנסו בו המוחין ובכללן הוא זמן ירידת הכתר עליו, ואם כפי
 הנז' שהת"ם עלמו שורה על חצ"ד דז"א אין לריך להשקות זמן
 שכיון שנגנסו כבר נה"י דתצוה בסוד מוחין צחוכו מאליו נשאר
 עומד ת"ה ע"ג המוחין ברגע בלתי שהיה זמן, אמנם הענין הוא
 שהנה האמת הוא שחלי תחתון דת"ה דתצו' הוא לבדו נעשה
 כתר ושורה ומונה ויושב ע"ג המוחין ממש, והנה הה"ה הוא נוף
 רחב כנראה מחוש העין י"ם באמלצו ובצחוכו מקום הלל רחב
 יותר משאר הספי' ובפרט כאשר נעריך גוף דאימא שהוא היותר
 רחב שבה ורישא דז"א שהוא היותר לר וקטן כשיעור מכל
 אבריו ובפרט כי זו צחי' אימא וזו צחי' בנה הקטן כי צחי' אימא
 כאשר מונה אוחו חלי ת"ה על ראשו דז"א נכנס ראש ז"א צחוכו
 וכל המוחין שלי נשארים מוכתרים ומוקפין מחלי ת"ה זה ויש בו
 שיעור גדול לשיהיה קלחו נשאר למעלה וקלחו יורד ומסבב את
 המוחין דז"א, ואמנם הנה"י החדשים דתצו' אינם נכנסים תוך
 פנימיות ז"א כאשר נכנסו הנה"י הא' אמנם הם נכפפים
 ומתפשטים ויורדים בלד אחוריים דז"א באדם ארוך הכופף קומתי
 וגשען על גבי ראש אדם ננס קלר הקומה העומד לפניו ואחורי
 הננס נגד פני הארוך ואז הארוך כופף קומתי ומושיב גופו
 שבמקום עזבו ע"ג ראש הננס והגליו נתלין לאחוריים דננס
 שאז ננול שראש האדם הארוך נס חלי קומתי העליונה זקוף
 למעלה מעומד וחלי גופו נכפל וגסמך על ראש הננס והגלים
 שלו יורדים ומתפשטים מאחורי הננס, ועד' באימא עם ז"א

כענק ע"ג ננס ממש והיא עומדת על
 זעיר ממש כלורת אור למ"ד בזה
 וגמלא חלי ת"ה התחתון דתצו' כפוף על ראש
 ז"א כעין כתר על מוחין דז"א ורגלי אימא
 שהם נה"י החדשים יורדים ונתלים מאחורי
 ז"א עד למטה באופן שהת"ם עלמו דתצו'
 הוא דבוק ממש ועומד ע"ג מוחין דז"א והוא
 נעשה כתר אליהם וא"כ ירידה זו דרך אחורי
 ז"א שמתפשטים ויורדים נה"י החדשים כדי
 שיסאך הת"ם בצחי' כתר דבוק ע"ג המוחין לריכה שהיה זמן
 לירד כמ"ם בענין המסך י"ג שנים דגדלות ז"א כנז'. וגמלא
 שהכתר דז"א אינו דבוק גוף א' עם הנה"י אשר נכנסין צחוכו
 אצל הוא נוף א' עם נה"י החדשים היורדים ומשפלים מאחורי
 ז"א וזה תבין מש"א במ"א כי קו האמלצי דז"א לפעמים יורד
 עד למטה וגם צחי' הדעת שהוא עמו בקו האמלצי גם הוא
 יורד למטה ממקומו ואמנם החי"ב שבו נשארים במקומם ואינם
 יורדים לפי שאינם קשורים עם הכתר אמנם אם היה נקשר
 עם נה"י הפנימיים דתצוה היה מוכרח שאם יעלה הכתר והדעת
 גם חו"ב שבו הקוים האחרים יעלו וירדו עמהם:

פ"ד. ונבאר עתה ענין ירידת והשתלשלות א' הנה"י דתצו'
 החדשים מאחורי ז"א והטעם שאינם יורדים
 וגמשים דרך פניו הוא כדי שתוכל התצו' להסתכל פניה צפני
 ז"א כאשר הכפוף ראשה להסתכל בו בהיות פניה באחורי ז"א
 ותכפוף ראשה ותציב צפניו דז"א שהוא נמוך ומנה ותאיר בו
 בהסתכלות זה ואילו היו רגליה משתלשלים כלפי פניו גמלא
 פניה עם פני ז"א והנה היא גבוהה מואד מאד וכאשר הכפוף ראשה
 להסתכל בו אינה מסתכלת אלא באחורי ז"א והנה שיעור ארוך
 התפשטות והשתלשלות נה"י החדשים הנז' באחורי ז"א הוא עד

איפה שלימה

החצ"ד שהם או"ה ויסקו"ת דז"א ועליהם מלבישים מן הטבור ולמטה ו"ק דז"א ז"ן ויעקב דז"א] א"כ אין זה הכתר שמדבר בו הרב
 בפרקין שנעשה מחלי ת"ה דאימא, אמנם נלעד שכך הם דברי הרב שמכרים ומביא ראיה כמו שמנינו שכתר הכללי דלני' שיש בו
 מוחין שהוא מוחא סתימאה וכן מנינו בכתר דז"א שיש בו שורשי המוחין חו"ב מלבד המוחין עלמן שהם חצ"ד הכללים קן בפרטות
 מכל פרטוף ופרטוף דכל פרטי פרטופי הז"א הכתר הפרטי שכל פרטוף הנעשה מת"ה דלני' יש בכתר הפרטי ההוא שורשי המוחין
 מלבד החצ"ד הפרטים שלמטה ממנו וזה יבא דברי הרב על נכון:

- (א) **במו** א"ה ואו"ה נוק' דז"א כולם כתרריהם נעשה מן ת"ה העליון שעליו וכו' עיין מ"ם באש"ל בארוך על שער א"ה פ"א אות
 א' והענין בקיצור כי או"ה מלבישים לפרקין עילאין דנה"י דכתר דלני' שהם נקראין חג"ה דכתר דלני' יעו"ש:
- (א) **דנה"י** של תצוה החדשים וכו' וגם צי"ם יש נה"י חדשים כמבואר בסידור כנוגת העמידה צחיבת למען שמו ועיין לעיל
 פ"א אות ג' מ"ם ש:

קנב) שאלה מסיבה קולר המשיג ושימק
 המושג אני נצוק בסדר
 הזווגים שנהתימת שים שלום ובסדר המשכת
 הטיפה וכמוחין ע"כ יבאר לי הדבר בכדי שאדע
 לעבוד את ה' בכונה כראוי ושכמ"ה :

תשובה דע שצפרלוק ז"ל כבולל יש בו
 ג' פרלופים מלבישים זע"ז בשוכ
 פרלוק הפנימי הוא כתר ויש בו י"ב פרלופים
 באורך, ופרלוק האמלעי הוא חצ"ד ויש בו י"ב
 פרלופים באורך, ופרלוק החילון הוא הגי"ת נכ"י
 ויש בו י"ב פרלופים באורך, ובחול כל עסקנו
 בחי"צ דנכ"י דבונה דז"א ובהם ג"כ יש ג'
 פרלופים מלבישים זע"ז בעובי ע"ד כנז' וקומחין
 שוכ ונהקנים בלשח וחזרה ע"י המוחין שנמשכים
 להם מהח"צ דנכ"י דישסו"ת ובכללות בעמידה
 או החזרה נמשכו המוחין להח"צ חו"ג דכתר
 דפרלוק הפנימי וצשים שלום בעת הזוג יש שחי
 המשכות א' המשכת טיפת הכזרעה, ב' המשכת
 המוחין מזל"ז בתחלה מזווגים פרלוק הפנימי
 שהוא כתר וממשיכין הטיפה מחסדים דדעת
 דעתיק שבו עד יסוד דיעקב שבו ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים לו
 עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים פרלוק האמלעי
 דעובי עד"ז כי המוחין שחיו צפרלוק הפנימי
 חלקו השייך לו נתפשט בכל קומתו ושארית
 המוחין נמשכים ממנו לפרלוק אמלעי דעובי
 וממשיכין טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק האמלעי עד יסוד דיעקב שבו
 ומזדווגים יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות
 השייכים לו עד ראש הכריאה, אח"כ מזווגים
 פרלוק החילון דעובי עד"ז כי המוחין שחיו
 צפרלוק האמלעי חלקו השייך לו נתפשט בכל
 קומתו ושארית המוחין דו"ק נמשכים ממנו
 לפרלוק החילון דעובי ומתפשטים בכל קומתו
 וממשיכים טיפת הכזרעה מחסדים דדעת
 דעתיק דפרלוק החילון עד יסוד דיעקב ומזדווגים
 יעו"ר שבו ונדחים המוחין דקטנות השייכים
 לו עד ראש הכריאה, זו הצנת פשט הסידור :
ומה שיש לדקדק בזה דאיך אחר שנחפשט
 המוחין בכל פרלוק ככתר עד שנדחו
 הקטנות לראש הכריאה איך אח"כ חזרין
 להמשיך המוחין ממנו לפרלוק חצ"ד וכי יעלו

1234567

המוחין מהתה לעולה להמשך בראש חצ"ד וכמו
 שכתבנו כן בפתח עינים [דמ"ה ע"ב] ד"ה ובאן
 יעו"ש לפי מ"ש א"ש דלא נתפשט בכל קומת
 צפרלוק הפנימי אלא המוחין השייכים לו אצל
 שארית המוחין נשארין צפקדון להמשך צפרלוק
 האמלעי וכעד"ז מפרלוק האמלעי להחילון וא"ש
 כיצ"א ועיין בפתח עינים שבי ע"ז שני תירושים
 ותכלית כונתו שבהמשכה מפרלוק הפנימי
 לאמלעי ומכאמלעי להחילון הוא מזל"ז בעובי
 ולא בדרך עליית המוחין כעו"ש :

והרה"ג שד"ה יל"ו תירך עד"ז וז"ל בע"ה
 שער המקיפים פרק א' כי וז"ל
 ובה חצין ענין אר"א שאמרו בחדר"ז הרדיוהו
 שקולי כחדא ושריין כחדא והטעם הוא כי מאיר
 א' שניהם מאירין צבוייה ממנו ואין חינוק
 ציניהם אלא שאצ"ל לקח אורות דחסדים
 מימין ואימא אורות של הגבורות מהשמאל וכי
 לכך גם אור הימין של אצ"ל שגכנס בו צבוד
 אר"פ יולא אח"כ דרך היסוד של אצ"ל עלמו
 וחל"ו נכנס צבוד אר"פ לאימא וחל"ו נשאר
 צבוד אר"פ לאימא ובה חצין איך אימא כשם
 בליקחת מהכתר שהוא א"א כך נוקחת מאצ"ל
 עלמו ונרובה חל"ו ע"כ נמלא שאף באימא
 שוב לאצ"ל אפי"ה מקבלת ממנו וכן יהיה
 בזווגים דשים שלום שאף שפרלוק ככתר ופרלוק
 חצ"ד ופרלוק חו"ק הם שוים בקומתם אפי"ה
 מקבלים המוחין זמ"ז עכד"ק :

ותירוץ הלזכ עולה יפה וכו' ע"ד מ"ש
 הפתח עינים שבהמשכה מזל"ז
 בעובי יעו"ש ועיין ג"כ בענין הזווגים דש"ש
 בכפר עלי נכר אות מ"ט מה שכתבנו בזה
 ועיין בהקדמה רחב"מ (ד"ט ע"ד) בסדר תיקון
 ובתפשטות המוחין ולענין אר"א כנז' בשער
 מ"ה פ"א עיין בהגבת השמ"ש שער מ"ב פ"ג
 ועיין מ"ש ע"ז בספר דברי שלום שאלכ ל"ה
 (ד"ז ע"א) ובספר תרי"ה (דקכ"ו ע"ב ד"ה
 כתב) וכיע"א, מהמגיה נר"ו :

קנב) שאלה מ"ש בסידור זווגים דש"ש
 בכתר שהוא עתיק ואריך
 מלוייר בעתיק אחיב הוי"ה בשילוב שהוא זוג
 פנימי ובא"א הוי"ה אחיב בשילוב שהוא זוג
 חילון לא כן בזוג חצ"ד שכם אר"א וישסו"ת

מלוייר

מלוויר בשניכם אלכיס הויכ בשילוב וכן בזוג נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר מלוויר בשניכם הויכ אכויכ בשילוב שהוא זוג חילון יעו"ש וז"ל מהו כונת סדר זה דממ"ג קשב אס הוא כלל משני זוגים חילון ופנימי למי באו"א וישסו"ת זר"ן ויעו"ר לא לייך שני סוגים ואס הוא רק זוג אחד שכך יש לומר דהכא מייכי בזוג הפנימי כנעשה ע"י דזוג החילון אינו שייך כלן וכוא נעשה מאליו תדיר שלא ע"י כנודע וכבר נרמז בחיצת שמע קשב יותר א"כ למי גבי א"א מלוויר הויכ אכויכ וכן בזר"ן ויעו"ר הויכ אדני שהוא זוג חילון היע"א :

תשובה תיקון חו"צ חו"ג דכתר דזר"ן
איגרת החכמה
 חו"ח 1234567

כנתקן בכל בעמידה זוגים עתה בש"ש ער"י עתיק ונוקי סס ג"ר שצכתר וע"כ לייך זוג פנימי וא"א ונוקי שכם ו"ק שצכתר ע"כ לייך זוג חילון ואו"א וישסו"ת לא חילק צנייכים יען שזוגים אלכיס הויכ וכמ"ש בשכ"ו (דל"ה ע"א) וכבר כי בשכ"ו לעיל (דל"ז ע"ד) ח"ל כשחכוין בשם אלכיס וכו"ה חכוין להצרס ער"י איל"הויהם כי הגזרות שנקראים אלכיס מקדומים ומתחילים לעלות חתנה צכוד מ"ן ואח"כ יורדין כחסדים שכם כהויות צכוד מ"ד ע"כ וע"ד זה בכל מקום שימלא זוג דאלכיס הויכ לריך לשלצם כנז' זר"ן ויעו"ר שלייר בשניכם הויכ אדנות מפני שהוא סוד חיצור זר"ן כמו בכל הכונות ולא בשביל הזוג מהר"ג שד"כ יל"ו :

תשובה הרב ר' סלימאן אליכו מצבל נר"י
 השיב וז"ל לריך לכתוב צסידור ולהשאר צעתיק וכו' ושארית המוחין דחצ"ד חג"ת נכ"י דעיבור ויניק ומוחין דלח' ופניס דחילון ודפנימויות לכמשיכס לחצ"ד שכם א"א וישסו"ת ולצנות אותם ולתקן אותם וי"ד"ז ימשיך חלק הזר"ן ויעו"ר ויכוין לצנותם ולתקנם בכללות וכן מוכה מדברי הרש"ש בהקדמת רחבי"ג (ד"ט ע"ד) כיעו"ש וכן ס"ל להר"ב כחסיד מהר"א ענתני זלוקיל עכ"ד :

ושאלתי ע"י להר"ג שד"כ יל"ו והשיב
 ג"כ כנז' שלריך לכוין לזוג חו"צ חו"ג דכתר וע"י זוגים סס צנייט ומתקנים לחצ"ד שכם א"א וישסו"ת ככל הנז"ל ר"ל המשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד ושאר הפרטים ואח"כ יכוין לזוג חצ"ד שכם א"א וישסו"ת וע"י זוגים סס מתקנים וצנייט לחג"ת נכ"י שכם זר"ן ויעו"ר ככל הנז"ל ר"ל המשכת המוחין ודחיות הקטנות עד היסוד ושאר הפרטים וכל צנייט ותיקן חצ"ד וחג"ת נכ"י הוא עתה בש"ש כי מה שנתקן בכללות בעמידה הוא רק לכתר שכם שרשי המוחין ועתה נתקנים חצ"ד ור"ק שכל פרלוף נתקן ע"י פרלוף שעליו דוקא ככתר מתקן חצ"ד וחצ"ד מתקנים ו"ק עכ"ד וביע"א :

א"ה עיון צטעס השונויים כנז' צספר פתח עינים (דמ"ז ע"א) מ"ש צזכ צאורך וכצ"א מסידור פדיון נפש להרש"ש זיע"א שסידר אכויכ וכו"ה, הויכ ואכויכ צכתה אח"כ אלכיס וכו"ה, הויכ ואלכיס צהצ"ד אח"כ אדני הויכ, הויכ ואדני צז"ת ע"כ יעוש"צ וביע"א :

קט) שאלה כתוב בשכ"ו (דל"ז ע"ג)
 ח"ל אחר שכבר נעשה בחינת החיצוק וסנשיקין בצרכות שקדמו כנז' לא מתפורר היסוד להתאצר צנוקי וכ"י ע"כ לפי"ז וילא

קנה) שאלה מ"ש צסידור צזוגים דש"ש לזוג חו"צ חו"ג דכתר שכם עתיק ונוקי וא"א ונוקי ולכמשיך טיפת הכאע"כ וכו' ולצבר הקטנות שניסוד דז"א וכו' ונדחים כי אלכיס דקטנות לראש הצריאה ואח"כ יכוין צזוגים דחצ"ד שכם א"א וישסו"ת ככל הנז"ל וכער"י צחג"ת נכ"י שכם זר"ן

קצח) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ב ע"ב]
 וז"ל נמלא כי אז צווג
 הכוא נכנסין צרחל גי יסודותי יסוד דאבא
 ויסוד דאימא ויסוד דז"א, המלביש את שניכם
 צחוכו ע"כ ל"ל הלא נודע שיסוד דאימא צחוכ
 דז"א כי הוא יסוד נוקי קל"ר ואינו מגיע עד
 יסוד דז"א וכיבי קאמר יסוד דז"א מלביש לשני
 היסודות דז"א גם ל"ל דאין נכנס יסוד דאימא
 צרחל כיון שסיומו צחוכ דז"א למעלה מכתר
 דרחל היע"א :

תשובה עיון ציפה טעם לשכ"ו [ד"ב
 דעמידה אות נ"ו] שנגש מה
 ותוך ז"ל וז"ל שיסוד דאימא מסתוים צחוכ
 דז"א ואינה מגעת עד היסוד מ"מ כבר נודע
 שכן כהו"ג בליאחם לוקחים התלבושות מיסוד
 דאימא יחס עשר לציסוס דאחיה עשר דמים
 וגם יסוד דאבא עלמו צחפפפוטו מהחזה
 וגמטה לוקח התלבושות מיסוד דאימא ומכל אלו
 הצחינות שייך נומר שגם יסוד דאימא נכנס
 עמהם עכ"ל ועיון ע"ה שכ"ט פ"ה ושנ"ד פ"ה
 וכיע"א :

קטן) שאלה כהוב צסודור צחינת ברוך
 הוא וברוך שמו יכוין
 שאחיה שכוא אימא מנצבת לס"ג שכוא אבא
 ואדני שכוא נוקי מלצבת למ"ה שכוא ז"א ע"כ
 ושם לייך קודם אחיה ואח"כ הויה דס"ג ואח"כ
 אדני ואח"כ הויה דמ"ה ולריך לפי שכונתו שהא'י
 מלביש לשני אימא לאבא ונוקי לז"א, וקשה
 דצנכר שלום [דמ"ו ע"ב] צהגות לשכ"ו כי
 וז"ל לנע"ד ש"ל כך צמילת צרוך תכוין אל
 שם אחיה דיודין המלובש צמס הויה דס"ג
 וכך היא ניסחה שכ"ו ימן ועיון לעיל סוף
 דרוש ה' מדכופי התפילין שורש כוגף זו עכ"ד
 וצדכופי התפילין [ד"ח ע"א] מצואר כן וז"ל
 ופגוד אחיה דיודין שצמות חכמה יש שם הויה
 דס"ג שיש בו גי יודין כמו שיש גי יודין צמס
 אחיה דיודין ואז הכויה היא צו"ת שצחכמה
 זאת ונעשית מלבוש אל שם אחיה דיודין כנז'
 כי הוא נשמה אליו לפי שכוא צחינת ג"ר
 שבה ע"כ כרי מפורש כמ"ש צנכר שלום שאחיה
 היא מלובשת הוך כס"ג ולא מלגשת עליו וכוא
 היוך מ"ש צסודור שאחיה מלצבת לס"ג ועוד

יולא שכווג דשים שלום הוא לצחינת נוקי
 שצבר נעשה לה צחינת החיצוק והנשיקין
 וקשה דז"כ חינו צנוקי דחכמה דכתר שנעשה
 צפ צבר החיצוק והנשיקין שוודע שהחיצוק
 והנשיקין הוא לנוקי דחכמה דכתר אבל לנוקי
 דצינכ יחו"ג לה מלינו עניין החיצוק והנשיקין
 אליה אי"כ הוך צש"ש מכונים לצווג כל
 הצחינות דגתר ודחצ"ד ודח"ק כיון שלא קדם
 להם עניין החיצוק והנשיקין היע"א :

תשובה הן אמר שהחיצוק והנשיקין
 שנעשה צעמידה הוא רק לחכמה
 דכתר אבל לעולם עיקר הטורה להקן חכמה
 דכתר ואחר שנתקן צחינת חכמה שצנכר היא
 מחתמת הוחמה צצינה וצחו"ג ככל הצחינות
 שנטשו צה תיקון אטצ"ה והחיצוק והנשיקין
 ומוחין דא"י ונעשה צהם ככל מה שנעשה
 צחכמה דכתר וע"כ צש"ש מזדווגים כל די
 צחינות חו"צ חו"ג דכתר ונמשך לנוקי שכוא
 יעו"ר שצמס ואח"כ ממשיכין שארית המוחין
 לחצ"ד שם א"י וישכח"ת ואח"כ לוי"ק שם
 זרין ועו"ר ככל ע"ד הנז' וכן הצווגים יהיו
 צשיה צכל אחד ואחד מהכ"ג שד"ה יל"ו :

זקן) שאלה כהוב בשכ"ו [דל"ה ע"א]
 וז"ל דע כי אעפ"י שאנו
 אומרים שזה הצווג הוא דיעקצ עם רהל עכ"ז
 יש עוד צווג אחר ג"כ והוא צווג ז"א עלמו
 הנקרא ישראל עם לאה מהחזה ולמעלה ע"כ
 ל"ל שמטולם לא מלינו צש"ש צווג ישראל עם לאה
 אלא יעו"ר ואדרצא מפוי צסדר הצווגים צהקדמת
 סודור כרש"ש שצשחית דחול לאה וישראל
 הם אב"א אבל צווג ישראל ולאה מהחזה
 ולמעלה הוא צמנחה יעו"ש :

תשובה אין נראה לפרש צש"ש דשחית
 יש צי צווגים שלעולם הצווג דש"ש
 דשחית הוא דיעו"ר דיקא חווג דישאל ונאה
 כנעשה צחמורת ויעבור אינו עניין לכאן
 דכתם הוא צווג דכללות כ"ד שכות דתמול
 שלשום אבל אפ"ל שח"ש עוד יש צווג אחר
 דישאל ונאה כונתו על צווג כנעשה צמנחה
 ישראל ולאה דכלים פנימיים שבוא מפנין
 צווג דשחית, צווג דמנחה כנעשה ע"י הוא
 דיעו"ר דכלים חמלעיים, מהכ"ג שד"ה יל"ו :

הכתובה פה צריכה פי'. והנראה שכך הוא:
 בתחיל' לזווג חו"ב חו"ג דכתר (הכתוב בשורה
 א'), והוא מה שמצוייר למטה אהי' הוי' והוי'
 אהי'. ולפי כונת הקיצור כאן נראה לקו"ד,
 שאפי' להשלים גם זיווג החב"ד והו"ק אחר
 הכתר בלי הפסק. ואח"כ לכוון להמשיך טי'
 ע"ב דדעת דעתי' עד המקי' דחכמה דו"א ומשם
 ליסוד דאי' שבדעת דו"א (הכתוב בשורה בג"ד).
 והיא טי' א' הגמשכת מהמקי' דחכמה, ושורשה
 מדעת דעתי', ולהשאירה ביסוד דאי' שבדעת
 דו"א. ומ"ש להמשיך טי' ההורעה וכו' וגם
 להמשיך הטי' משם ע"ב דמקי' וכו', צ"ל
 שהכונה במ"ש להמשיך הטי' משם ע"ב, כלו'
 הטי' ההיא ואינה טי' אחרת, אלא טי' א'
 להמשיכה מעתי' למקי' דחכ', ולהמשיכה משם
 עד הדעת דו"א. והגם שגר' זה דוחק, שבתחיל'
 כ' להמשיכה מעתי' עד דעת דו"א, ואחר זה א'
 וגם להמשיך הטי' וכו' לדעת דו"א, ולמה
 הפסיק בתחיל' לו' מעתי' לדעת דו"א, ולא א'
 בהמשך א' מעתי' למקי' דחכ' ומשם לדעת,
 מ"מ מוכרחים הדברים. שכ"ג מפו' בריש דרו'
 א' דויעבור שהם טי' א' ולא ב'. וע"ע לק'
 בויעבור בד"ה לעכב טי' ההורעה. ומ"ש עוד
 ולהמשיך משם ה"ח וכו', כלו' מיסוד דאי'.
 ומה שמצוייר בעמוד הב' שם ע"ב עם הה"ח,
 עי' פת"ע דג"ב סוע"ב בסוגרים שכל זיווג
 להוליד צריך להמשיך טי' ע"ב עם ה"ח, וזה
 בסוד נשמה של הולד כנו' בע"ח וכו' ועד"ז
 הוא הזיווג בברכת ש"ש וכו' ע"ש. וע"ע פת"ע
 דמ"ז ע"ג סוד"ה ונחזור וד"ן סוע"א ד"ה וכן.

(אגב יש לו', שלפי מ"ש הרש"ש זיע"א בנה"ש
 והביאו הש"ש ז"ל בכ"מ, שזיווג דיעקור'
 דש"ש הוא דפרטות דאותו היום, ודנפ"א הוא
 דו"ן דכללות דכל הכ"ד, צריך לו' שב' הטי'
 הנז' בש"ש כאן, עי' ש"ש ז"ל דרו' ש"ש אות
 ב', א' מהם נמשכה לז"א הפרטי דאותו היום,
 וטי' הב' דחס' דעתי' ומקי' דחכמה נמשכה
 לז"א הכולל דכ"ד. ולא נמשכו הב' טי' לפר'
 אחד, כמו שלכאו' נראים פשט הדברים, וזה
 נראה לכאו' פשוט. ועי' ש"ש דרו' א' דס"ת אות
 ו').

ברפ"ו דעמי' יש עוד בחי' אחרת והוא כתר
 דו"א וכו' וקודם שקלקלו המינים היה בא
 מעצמו וכו' אבל אחר שרבו המינים ונתקלקלו
 וכו' נסתלק בעון הדור או הוצרכו לתקן ברכת
 המינים וע"י ברכה זו בא גם הכתר דו"א ע"י
 תפלתנו ע"כ. ושם בברכה זו כ' שלפי שספי'
 הכתר אינו בא אלא באחרונה וכו' ולכן ברכה
 זו באה עתה באחרונה אבל בחי' הכתר דנוק'
 נעשה בה בראשונה ע"כ. וזה מדובר בפני'
 כמ"ש. ואח"כ ממשיך רז"ל בענין הכתר דנוק'
 שבא בסוד שו' בעת אצילותה וכו' שבזמן ר"ג
 שנתרבו המינים ופגם המינות מגיע לכתר הנה
 ולכן הוצרכו לתקן ברכת למינים לתקן הכתר
 שבה (והתי' הזה מבואר בסי' שהוא להמשיך לו'
 הארה ממו' דכתר דו"א) ויען שברכה זו נתקנה
 מחדש לא תיקנוה אלא אחר גמר הברכות הא'
 שהם לתקן הט' שבה ע"כ.

והמובן לקו"ד מזה הוא שהכתר דו"א וכן
 דנוק' דבחי' אחו' תמיד מאז ועתה,
 בא על ידנו, ושניהם באים באחרונה. אבל
 הכתר דו"ן דפני' היה נתקן מאיליו עד זמן
 ר"ג, דו"א באחרונה ודנוק' בראשונה. (הגם
 שכתר דאחו' באחרונה, אבל בפני' כך קיבל
 שבא בראשונה). ובהתרבות המינות הגיע הפגם
 שהוא חמור מאד לכתרי' זו"ן דפני', והיו צריכים
 לתקן אותם על ידנו. והיות וכתר דו"א אינו בא
 אלא באחרונה, תיקנו ברכת למינים אחר גמר
 תי' הט"ס שלו. והיות ותי' הכתר דנוק' הוא
 להמשיך לו' הארה מכתר דו"א, סידרו תיקונו
 ג"כ בברכה זו, שבת' הכתר דו"א אז ממשיכין
 ממנו הארה לתקן כתר דנוק'. אע"פ שלפני זה
 היה בא בראשונה, עכשיו שזקוק להארה מכתר
 דו"א, מוכרח להשאיר תיקונו עם תיקון כתר
 דו"א עצמו. כנלקו"ד הבנת הענין וא"ש את"ם.

שים שלום

(קט, א) שים שלום לזווג חו"ב וחו"ג וכו'.
 לפי מה שביאר הרב פת"ע ז"ל
 כאן, נראה הלשון של ההקדמה המקוצרת

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חי אלקים הוי' ותחתיו חי' הוי' אדנות, עי' פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכ' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חי' זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הנז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

ומ"ש בע' ק"י, אחר ג' כלי הנוק', חי אלקים הוי' ותחתיו חי' הוי' אדנות, עי' פת"ע אות ט' נר' שהיה גורס בשניהם הוי' אדנות ע"ש. ועי' תו"ח זיע"א דקכ"א רע"א ורע"ב שכ' ג' אופני כונות בב' החיבורים הללו, שהם הוי' אלקים והוי' אדנות, כפי הגי' שלפננו ע"ש. ומ"ש מול זה בצד שמאל חי' זו"ן והיכלין הוי' אדנות ואלקים הוי', נר' דחי' זו"ן והם הוי' אדנות, היינו זיווג יעקו"ר הנז' לעי' מזה. וחי' הוי' אלקים כ' בשה"כ היינו זיווג היכלין דנוק' (אלקים) בהיכלא דדכורא (הוי'). ופי' בש"ש אות ז' היינו היכלי ב"ע עם היכלי האצי' ע"ש.

קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דז"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דז"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דז"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

קט, א) ולהמשיך משם ה"ח לדעת דז"א. וכן הל' בשה"כ תכוון להמשיך טי' זרע הה"ח להוציאם מתוך היסוד דאי' הנתון תוך דעת דז"א ולהוציאה גם מתוך הדעת וכו' ע"ש. וק"ק הרי יסוד דאי' תוך דעת דז"א כמ"ש רז"ל, ומה שייך לו' מיסוד דאי' לדעת ז"א, וכן להוציאה מיסוד דאי' ולהוציאה גם מדעת דז"א. ולי' רז"ל בפע"ח ש"כ דעמי' יותר ברור ע"ש בד"ה והנה טי' הזרע.

קט, ב) אחר בירור הקט' כתוב ג' יחודים ז"א, עם אי' ועם לאה ועם רחל. ובסי' כ"י לא נמצאים. והרואה יראה בשה"כ דל"ז סוע"ד שנזכרו שם, אבל לא כתב רז"ל לכוון אותם כאן. ואדרבה בשילוב הוי' אלקים שהוא זיווג ז"א ולאה כתב שהוא בועבור ע"ש. ולכן לקו"ד אין מקום לכוון בזה כמ"ש כאן בסי'. ואיני יודע אם הוא ט"ס.

קט, א) רז"ל בשה"כ דל"ח ע"א ד"ה האמנם כתב, שבש"ש יש זיווג ישראל ולאה מהחזה ולמעלה חוץ מזיווג יעקו"ר ע"ש. וצריך לדעת איפה נז' זה בסי'. והייתי רוצה לו' שאפ' זה מ"ש בשה"כ דל"ז ע"ד ד"ה עניין, וכן בסי' אחר זיווג יעקו"ר, להמשיך ד' שמות עסמ"ב לנוק' דז"א ע"ש. דאינו מובן לכאור' מה טיבה של המשכה זו כאן, א"כ אולי כאן רמז לזיווג ז"א ולאה. אלא שלכאור' מובן מאליו שזיווג ז"א ולאה מחזה ולמעלה, צריך שיקדים לזיווג יעקו"ר שהם מהחזה ולמטה. (ועי' ש"ש שה"כ דנ"ג אות ט'). ואילו בסי' כתובה כונה זו אחר זיווג יעקו"ר כאמור. ועוד שבתו"ח דכ"ה ע"ב הביא הכונה הזו ופירשה כפי דרכו בקודש. והגם שלגודל משובותי קצור קצרה דעתי הפעוטה מלהבין עומק אמרי קדשו, אבל כתב שנוק' דז"א הנז' כאן, היינו פר' העתיד להתברר בתפי' אחרת ע"ש. ולזה ניחא שבאה לבסוף. א"כ א"א לו' שכונת רז"ל על זיווג ישראל ולאה והיעב"א. וע"ע פת"ע דל"ג ע"ג

עפ"י שעה"כ ק"ח רע"ד ופע"ח ק"ט סע"א. שע"ר ח"ב ש' קנ"ג

שעה"כ מפנה אותנו לתיבות שים שלום, על מנת ללמוד את פרטי יחוד נ"ר. משם משמע שמדובר על ג' יחודים הנעשים בי"ב פרצופים פרטים של ז"א. לאחר מכן, יש הורדת הטיפה ליעו"ר (ביום חול), ושם נעשה יחוד נוסף. לאחר מכן הורדת שפע עד לראש הבריאה. כנ"ל בכתר/חב"ד/ז"ת. מכאן נלמד לחנוכה, יש שני שלבים: א. יחוד נ"ר בז"א. ב. לאחר מכן בחלק מהמקומות נכוון בהמשכה לנוק' שהיא שם ב"ן. ההמשכה לנוק' מתאפשרת רק כשהנוק' בגובה ההמשכה מז"א (כתר/חב"ד/ז"ת).

כאשר נוק' דז"א בגובה מלא עם ז"א

ז"א - יחוד נ"ר שלם (על פי שים שלום)			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	
זו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	י"ב פרצופים פרטיים
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	דז"א המתיחדים
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	שמות היחודים (פשוטים)

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנוק' להדליק: ע"ב קס"א | להדליק: ס"ג אלקים | להדליק: מ"ה אדני"א
 לב"ן לב"ן לב"ן
 (ב"ן) שכנגדו (בסיום תיבת להדליק)

נוק' דז"א - מקבלת שפע מיחוד נ"ר (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת	חב"ד	כתר	גובה נוק' (היינו בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד	

כאשר נוק' דז"א בגובה נה"י של ז"א (רגל מן השוק)

ז"א - בחנוכה נמשיך לנוק' (ב"ן) מג' יחודים, כאילו היא בגובה של ז"א			
ז"ת	חב"ד	כתר	גובה ז"א (היינו י"ב פר' בעובי)
נה"י	חג"ת	חב"ד היינו	
הזו"ן	או"א עילאין	עתיק ונוק'	י"ב פרצופים פרטיים
יעו"ר	ישסו"ת	א"א ונוק'	דז"א המתיחדים
הוי"ה אדנו"ת	הוי"ה אלקים	הוי"ה אקי"ה	שמות היחודים (פשוטים)

אה"כ המשכת שפע מיחוד נר לנוק' ע"ב קס"א | ס"ג אלקים | מ"ה אדני"א
 לב"ן לב"ן לב"ן
 (ב"ן, בסיום תיבת הוי"ה של ברכה א')

נוק' דז"א - בגובה נה"י, ומקבלת שפע מג' היחודים כאילו היתה בגובה מלא (הנוק' נקראת ב"ן)

ז"ת	גובה נוק' (היינו בעובי)
נה"י	

בחנוכה, יש רק נוק' אחת שהיא בגובה נה"י בלבד של ז"א (כל השאר בגובה מלא עם ז"א), אבל הנוק' מקבלת מג' יחודי הנ"ר כאילו היתה בגובה (היינו בעובי) מלא עם ז"א. זה קורה אך ורק בסוגיא של רגל מן השוק. אח"כ הנוק' יורדת לבי"ע.

כפועל, כוונה זו מתבצעת בסיום תיבת הוי"ה של הברכה הראשונה. שם רואים רק את ההמשכה מיחוד הראשון (ע"ב קס"א), כאשר השפע של שני היחודים הנוספים כלולים ביחוד הראשון (שהוא בראש, העיקרי).

לפרטוק חברי ובתוכו מתלבטין המוחין דז"א והם נמשכים
 מרכבה למוחין ודי בזה להכס ומבין מדפשו כי על זה אחרץ
 במשלה מתק ט' כנ' בפרק הגז' והיא היא שמתח דחיי
 שהגיה רש"י ע"ה באדרה רבא כד"ל ויפח באפיו נשמה
 חייב שנתקא דגושנקא גו בגו וכל דא למה עבין לאשלא
 ולפנילא ביה סתים דהיתוח מילאה עד סופא דכל סמימין
 סה"ל ויפח באפיו נשמת חיים שמתח דכל חיי דעילא
 ותחא תלין מהכיה שמתח ומתקיימי בה ויהי הארס לנפש
 חיה לאתקרא ולפנילא בתקוין בננוא דא ולאשלא לבהיא
 שמתח מדברא לדרגא עד סופא דכל דרנין בגין דיהי הארס
 שמתח מתכחא כבולא ולמהוי כלא ביותחא חד ומאן דפסיק
 האי יודא מן עלמא כמאן דפסיק שמתח דא ומאן דפסיק
 שמתח אחרא בר מהאי ובגין קד יסתא הוא ודוכרניה מן
 עלמא לדרי דרין כהאי דיוקנ' דארס שארי ותקין כללא דבר
 וטק' ט' פ"ס ואם ידלה הארס להפסיק גלמיין ולפטר
 על בדרי דברים אלו אם יכס אפשר שיוכל להבין קצת
 מענין זה אם יהיה אלהים עמו :

וטק' חכמה הוא כמו סדר חיקון ד' שלמות חכ"ם א"ך
 נתקט תחתיו זה מהו קד סדר חיקון אלו הד' מוחין והא"כ
 שאר ביה חלקי המוחין הארזים להם והאריות המוחין
 מהפסקים בתב"ד שלמם של הפרטוק היא ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל והא"כ שאר ביה חלקי בתי' המוחין כראוי להם
 והאריות המוחין מהפסקים ב"ס הגק' ז"ן ונתקנים גם הם
 פ"ד סה"ל וכמבואר ב"ס ב"ס הכוונה בסוטה ד' כרישוח וד'
 וקישוח בסוף דרום טונה שיש שלום פ"ס ובסוף ס"א משער
 מוחין וללם פ"ס זה (קל) הסדר הוא בין צפיתור בין
 צפיתוק בין בגדלות בכל פרט לרדך לתקן תחילה באורש
 ואח"ך ממילא המנפים נתקנים וכמבואר בפיל (קלא) פיין
 פלזי סעב ככללות ובפרטות כנ' שם ועם זה יובן היסב
 ענין הגז' :

**הקדמה הלזו היא בסדר תיקון סחצב הגשמות כפי
 סדר תיקונם בשורשם העליון :**

ידוע כי המורה עלמה היא הנוף הקדוש והסרי"ג מל"ח
 הם הסרי"ג חכ"ם (ק"ב ע"א) נוף המורה והסנין
 הוא כי המורה היא שורש ומקור שלמות אור הגרנ"ח
 המפסקים בכל פרטוק והוא אור הא"ם המפסק פד
 גרנ"ח דחיה דתמשה פרטש הכפר דא"ק ופדך גרנ"ח
 דחיה דה' פרטש חכמה דא"ק ופדך גרנ"ח דגשמה דה'
 פרטש ביה דא"ק ופדך גרנ"ח דרוח דה' פרטש ז"ל דא"ק
 ופדך גרנ"ח דה' פרטש המלכות דא"ק :

עוד מחשש שלמות אור הא"ם הגז' תוך הגרנ"ח דגרנ"ח
 דחיה דכ"ה פרטש האגילות דהרס קדמון (קלב) פ"ד
 סה"ל וכן הוא מחשש ותאזר תוך הגרנ"ח דגרנ"ח דכל
 פרטוק מ"ה פרטש דכל שלום משלמות ב"ם דא"ק הסולל :

וכע"ד סה"ל הוא מחשש ומאיר תוך הגרנ"ח דכל פרטוק
 מפרטי פרטש א"ק ואבי"ם דהז' הסולל המלבי"ם
 לא"ק ואבי"ם דא"ק סה"ל הסולל :

וכן פ"ד סה"ל הוא מחשש ומאיר תוך הגרנ"ח דכל
 פרטוק מפרטי פרטוק א"ק ואבי"ם דכל שלום משלמות
 ב"ם הסוללים המלבי"ם זה לזה בשוה והם מלבישים בשוה
 לא"ק ואבי"ם דהז' הסולל סה"ל המלבי"ם בשוה לאדם קדמון
 ואבי"ם דא"ק הסולל סה"ל וכ"ז נק' מחלב הספי' :

ועל א"ק ואבי"ם דכל פרט דמחלב הספירות הגז' מלבי"ם
 עליו בשוה מכל לדדיו וסביבותיו אדם קדמון ואבי"ם
 דמחלב הגשמות המתייחס אליו ונקרא בשמו דונפתו מתם
 בכל פרטיו ונכלל ויפרט בכל פרטי ספירותיו ופרטותיו בשוני
 ובאורך פ"ד סה"ל במחלב הספי' הגז' במ"ל בהקדמה :

וכשנברא אדה"ד נכלל בו כל מחלב הגשמות הגז'
 ואנה נש שהם הכלים ד"ם שבו כלול פרמ"ח

איברים וספי' גידים שהם חרי"ג ויש בו חמשה פרטשים
 סללים דמשה פנמים א"ק ואבי"ם דפרטות א"ק ואבי"ם
 פ"ד סה"ל במחלב הספירות וכל פרטוק מפרטי פרטש א"ק
 ואבי"ם הגז' כלול דמשה פרטשים הנקראים בשם שור ובאר
 גידים ועגמות ושוח שנקצמות כלל מתח"ג איברים שבתוכם
 מהלבשים חרי"ג איברי האלם שנתוך כללם מהלבשים פרי"ג
 איברי הגרנ"ח דכל פרט ובתוכם מהלבשים פרי"ג איברים
 ד"ם דכל פרטוק דפרטי א"ק ואבי"ם דמחלב הספי' פ"ס
 ללמי המוחין וגרנ"ח שבו המתייחסים אליו שבתוכם מהלבש
 נוף הקדוש של המורה הגז' :

ונתבאר כי באה"ד נכלל כל מחלב הגשמות וסוי כלולים
 בו

הגדרות וביאורים (קכח) חרות דף קל"ז ע"ב ש"ס ו' (קכט) שם דף פ"א ד"ס ו"ס (קל) מורה דף כ"ס ט"ז (קלא) דקד' ל"א : (קלב) וסוף ספרים
 דא"ק כי פ"ס הקדוש כד"ל ידוע שם ק"ל על הא"ק דהיא כה"ל סה"ל דהיא. ועם שם ותמשה פרטשו סכר דא"ק ל"ל על סכר דהיא דהיא
 ועל שם דה' פרטש חכמה דהיא חרי"ג וכן פ"ס דה' פרטש חכמה דהיא חרי"ג על סכר דהיא דהיא. וכן פ"ס דה' פרטש חכמה דהיא חרי"ג על
 סה"ל דהיא דהיא. וכן פ"ס דה' פרטש חכמה דהיא חרי"ג על סכר דהיא דהיא. ודבר שם על כדמשי' דנרמשי' דהיא דהיא וכן פ"ס דה' פרטש חכמה דהיא חרי"ג על
 דהיא דהיא שם סה"ל דהיא :